vers VO OR vers

LEZING 2
95 MINUTEN

EFEZE

1:6-23

De zegeningen in Christus, geestelijk inzicht en de gemeente als Zijn lichaam.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/efeze/1-6-23

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Geestelijke zegeningen in Christus	2 min	5
2	Door God aanvaard en elkaar aanvaarden	5 min	6
3	Vrijgekocht uit de slavernij van de zonde	3 min	9
4	De prijs van verlossing en Gods eigendom	2 min	11
5	Overvloedige genade, wijsheid en inzicht	2 min	12
6	Genade als kracht en gave van God	2 min	13
7	Gods geheime plan en Zijn rentmeesterschap	2 min	15
8	Alles in Christus en het universalisme	3 min	16
9	De verzoening van mensheid en schepping	2 min	18
10	God wil dat alle mensen behouden worden	2 min	19
11	Als kinderen van God delen in de erfenis	5 min	20
12	God werkt alle dingen ten goede	3 min	23
13	Mensen kunnen Gods wil verwerpen	2 min	24
14	Geloof, wedergeboorte en verzegeling	3 min	25

15	De Heilige Geest als zegel van Gods belofte	3 min	28
16	Een aanbetaling op de toekomstige verlossing	5 min	29
17	Paulus dankt voor hun geloof en liefde	3 min	31
18	Paulus bidt om geestelijk inzicht	2 min	33
19	Melk voor beginners, wijsheid voor volwassenen	3 min	34
20	De Geest openbaart de diepe dingen van God	3 min	37
21	God kennen door persoonlijke openbaring	4 min	38
22	Een geopend verstand om de Schrift te begrijpen	4 min	41
23	Gods aanwezigheid en Zijn Woord ervaren	4 min	43
24	De hoop om op Christus te lijken	3 min	45
25	De gemeente als Gods erfenis	2 min	47
26	Gods opstandingskracht werkt in gelovigen	2 min	48
27	Christus verheven boven alle machten	4 min	49
28	Christus heeft gezag over alle dingen	2 min	52
29	Alle terreinen van het leven onder Christus	3 min	53

30	De gemeente als lichaam waarin Zijn Geest woont	4 min	55
31	Het lichaam gehoorzaamt Christus als Hoofd	2 min	56
32	De gemeente als volheid van Christus	4 min	58
	Om verder te lezen		60

1

Geestelijke zegeningen in Christus

Zoals ik al zei, richtten de verzen 3 tot en met 6 zich op de verhouding van de gemeente tot God de Vader. Maar de versnummers zijn natuurlijk kunstmatig. Paulus heeft die versnummers niet aangebracht. Het zou verstandig zijn geweest om vers 6 in tweeën te splitsen, want het gedeelte over God de Vader eindigt met de woorden in vers 6:

> tot lof van de heerlijkheid van Zijn genade, waarmee Hij ons begenadigd heeft in de Geliefde.
>
> EFEZE 1:6

In wezen is er gezegd dat God de Vader ons in Zijn Zoon heeft uitverkoren om als zonen te worden aangenomen. In Christus zijn we dus zonen, en net als Christus moeten we heilig en onberispelijk voor Hem leven. Daarvoor heeft Hij ons uitverkoren.

Nu zegt hij aan het eind van vers 6:

‘Waardoor’ — dat wil zeggen: door de heerlijkheid van Zijn genade.

> In Hem hebben wij de verlossing, door Zijn bloed, namelijk de vergeving van de overtredingen, overeenkomstig de rijkdom van Zijn genade, die Hij ons overvloedig geschonken heeft, in alle wijsheid en bedachtzaamheid, toen Hij ons, overeenkomstig Zijn welbehagen, dat Hij in Zichzelf voorgenomen had, het geheimenis van Zijn wil bekendmaakte, om in de bedeling van de volheid van de tijden alles weer in Christus bijeen te brengen, zowel wat in de hemel als wat op de aarde is. In Hem zijn wij ook een erfdeel geworden, wij, die daartoe voorbestemd waren, naar het voornemen van Hem Die alle dingen werkt overeenkomstig de raad van Zijn wil, opdat wij tot lof van Zijn heerlijkheid zouden zijn, wij, die al eerder onze hoop op Christus gevestigd hadden. In Hem bent ook u, nadat u het Woord van de waarheid, namelijk het Evangelie van uw zaligheid, gehoord hebt; in Hem bent u ook, toen u tot geloof kwam, verzegeld met de Heilige Geest van de belofte, Die het onderpand is van onze erfenis, tot de verlossing die ons ten deel viel, tot lof van Zijn heerlijkheid.
>
> EFEZE 1:7-14

2

Door God aanvaard en elkaar aanvaarden

We hebben nu het gedeelte behandeld dat zich richt op wat de Vader in Christus voor ons heeft gedaan. Hier hebben we een gedeelte dat spreekt over onze verhouding tot Christus en ook tot de Heilige Geest. Het langste gedeelte gaat over Christus Zelf. In vers 6 staat dat God ons in Christus aanvaard heeft, en vervolgens staat er:

[Vertalersnoot: De spreker gebruikt een Engelse Bijbelvertaling die hier zegt dat God ons ‘aanvaard heeft in de Geliefde’. De hierboven aangehaalde HSV vertaalt dit met ‘begenadigd heeft in de Geliefde’. Op de Engelse formulering bouwt zijn uitleg over aanvaarding voort.]

‘In Hem’ — dat wil zeggen: ‘in Christus hebben we’. En van daaruit gaat het verder.

Aanvaard door God, aanvaardbaar voor God. Je moet er niet van uitgaan dat iemand van nature zomaar aanvaardbaar is voor God. Mensen zijn zondaars, en omdat we zondaars zijn, zijn we aanstootgevend voor God. Er is in onszelf van nature geen reden waarom we zouden verwachten dat Hij ons aanvaardt. Maar we zijn aanvaardbaar gemaakt.

Een van de dingen die een persoonlijkheid het meest kunnen verlammen, is leven met het gevoel dat iedereen je afwijst. Als je het gevoel hebt dat niemand je aanvaardt, of in ieder geval de mensen die belangrijk voor je zijn niet, dan belemmert dat je heel sterk in relaties. Het is heel verpletterend. Veel mensen voelen zich afgewezen omdat ze natuurlijk ook door mensen zijn afgewezen. Ze zijn afgewezen door hun ouders, door een huwelijkspartner, door vrienden, of door al die mensen en nog meer. Het is heel deprimerend om je afgewezen te voelen. Door God afgewezen worden is niet alleen deprimerend; het is een crisis. Het is een grote tragedie, want het heeft eeuwige gevolgen.

Toch zullen alle mensen, of ze nu veel afwijzing van mensen ondervinden of niet, door God worden afgewezen als ze zich niet bekeren. Maar als ze zich wel bekeren, zal in ieder geval God ophouden hen af te wijzen en hen aanvaarden. Nu garandeert het feit dat God je als christen aanvaardt misschien niet dat mensen je aanvaarden. In zekere zin zou dat wel zo moeten zijn. Het zou zo moeten zijn dat andere christenen je aanvaarden als God je aanvaardt. Iedere christen zou iedereen moeten aanvaarden die God aanvaardt.

Toen Petrus op het dak was, zag hij iets als een laken vol onreine dieren dat naar hem toe werd neergelaten. Hem werd gezegd dat hij moest slachten en eten. Drie keer werd hem gezegd dit te doen. Elke keer zei hij:

> Maar Petrus zei: Beslist niet, Heere, want ik heb nooit iets gegeten wat onheilig of onrein is.
>
> HANDELINGEN 10:14

God zei elke keer tegen hem:

> En er kwam opnieuw, voor de tweede keer, een stem tot hem: Wat God gereinigd heeft, mag u niet voor onheilig houden!
>
> HANDELINGEN 10:15

Of onrein. Natuurlijk had de boodschap te maken met de ontmoeting die Petrus binnenkort met de heidenen in het huis van Cornelius zou hebben. Petrus zou als Jood denken dat de heidenen onrein waren, maar God had hen gereinigd en Petrus moest hen aanvaarden.

Het is eigenlijk misdadig als christenen andere mensen afwijzen die God heeft aanvaard. Het suggereert dat wij een betere smaak hebben dan God, of een kieskeurigere smaak dan God. Dat wij mensen met meer wijsheid beoordelen dan God, als God hen heeft aanvaard en wij hen toch hebben afgewezen. Maar we moeten elkaar aanvaarden zoals Christus ons heeft aanvaard, zegt de Bijbel. Ik denk aan Romeinen 15:7:

> Daarom, aanvaard elkaar zoals ook Christus ons aanvaard heeft, tot heerlijkheid van God.
>
> ROMEINEN 15:7

God heeft ons dus niet afgewezen. Christus heeft ons niet afgewezen. Hij heeft ons aanvaard. Daarom moeten wij, zoals wij aanvaard zijn, anderen aanvaarden. Het zou zo moeten zijn dat je, als je christen wordt, bij andere christenen aanvaarding vindt. Maar dat is niet altijd zo. Christenen gedragen zich niet altijd zoals ze zouden moeten.

Net zoals ouders zich niet altijd gedragen zoals ze zouden moeten, kun je door je ouders afgewezen worden. Dat zou ook niet mogen gebeuren. Maar of je nu wordt afgewezen door christenen of niet-christenen, door je ouders of door mensen die je nauwelijks kent, door God aanvaard worden is de grootste van alle vertroostingen. David zei in Psalm 27:

> Als mijn vader en mijn moeder mij afwijzen of verlaten, zal de Heere mij opnemen.
>
> PSALM 27:10

Door God aanvaard worden is een grote vertroosting als je door mensen bent afgewezen. Dat is een van de grote weldaden, een van de geestelijke zegeningen in de hemelse gewesten die we in Christus hebben: we zijn door God aanvaard.

3

Vrijgekocht uit de slavernij van de zonde

De reden dat Hij ons kan aanvaarden, is dat Hij ons vergeven heeft. In vers 7 staat: ‘In Hem hebben wij de verlossing, door Zijn bloed, namelijk de vergeving van de overtredingen.’

Deze beide dingen, de aanvaarding en de verlossing door Zijn bloed en de vergeving van zonden, zijn er omdat wij in Hem zijn.

Verlossing betekent teruggekocht worden. Het betekent doorgaans dat een slaaf uit de slavernij wordt vrijgekocht. De Joden werden door Gods handelen verlost uit Egypte, waar ze slaven waren. Dat was hun dag van verlossing. Wanneer een slaaf wordt gekocht en vrijgelaten, is dat verlossing. Het woord verlossing wordt in de Schrift vaak gebruikt voor een van de aspecten van ons behoud: dat wij door God zijn teruggekocht. Kennelijk waren we weggelopen of gestolen, afhankelijk van hoe je de beeldspraak moet begrijpen. We waren van God vervreemd en slaven van de zonde. Maar God heeft ons uit die slavernij vrijgekocht, en nu zijn we vrij om Zijn dienaren te zijn. Met die verlossing komt de vergeving van zonden.

Dit alles is, zo staat er, door Zijn bloed. Het is de verzoening. Het is wat Jezus aan het kruis heeft gedaan. Hij heeft ons gekocht en onze vergeving verworven. Over Zijn kopen en verlossen van ons door Zijn bloed weiden zowel Paulus als andere schrijvers verder uit, of ze verwijzen er in ieder geval af en toe naar.

In 1 Petrus hoofdstuk 1, vers 18 staat:

> in de wetenschap dat u niet met vergankelijke dingen, zilver of goud, vrijgekocht bent van uw zinloze levenswandel, die u door de vaderen overgeleverd is,
>
> 1 PETRUS 1:18

Je bent verlost:

> maar met het kostbaar bloed van Christus, als van een smetteloos en onbevlekt Lam.
>
> 1 PETRUS 1:19

Dat is een van de plaatsen waar 1 Petrus overeenkomt met Efeze. Ik heb eerder niet vermeld dat er daarvoor al een plaats was waar dat zo is. Want wanneer Efeze hoofdstuk 1, vers 4 spreekt over ons uitverkoren zijn in Hem, verwijst Petrus daar ook naar in 1 Petrus hoofdstuk 1. In vers 2 zijn we:

> uitverkoren overeenkomstig de voorkennis van God de Vader, door de heiliging van de Geest, tot gehoorzaamheid en besprenkeling met het bloed van Jezus Christus: moge genade en vrede voor u vermeerderd worden.
>
> 1 PETRUS 1:2

Of uitverkoren:

zoals God de Vader van tevoren wist.

Petrus verwijst zowel naar onze uitverkiezing als naar onze verlossing, in dezelfde volgorde als Paulus in Efeze, en ook naar het feit dat we door Zijn bloed verlost zijn.

4

De prijs van verlossing en Gods eigendom

Maar Petrus benadrukt dat de verlossing waarmee God ons heeft gekocht, niet door vergankelijke dingen zoals zilver en goud is. Zilver en goud zijn voor God van heel weinig waarde, omdat Hij moeiteloos zilver en goud kan maken. Al het zilver en goud in het heelal heeft Hij moeiteloos met een woord gemaakt. Maar het bloed van Zijn Zoon is onvervangbaar. Daarom is de verlossing die we door Zijn bloed hebben een kostbare verlossing. God heeft veel uitgegeven om ons te verkrijgen.

Dat is een van de redenen waarom het behoorlijk beledigend is om te suggereren dat mensen zonder de dood van Jezus behouden zouden kunnen worden. Daarmee maak je van God een heel slechte econoom. Je stelt God dan voor als Iemand Die niet wist dat Hij mensen gemakkelijker dan op die manier kon behouden. Hij heeft dan heel veel uitgegeven, in de vorm van het bloed van Zijn Zoon, om iets te verwerven wat eigenlijk niet nodig was, en mensen zouden op een andere manier behouden kunnen worden. Daarmee maak je God nogal dom.

Maar de verlossing die we in Christus hebben, heeft ook de volgende gevolgen. Paulus noemt ze in 1 Korinthe hoofdstuk 6. In 1 Korinthe 6:19 zegt hij:

> Of weet u niet, dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest, Die in u is en Die u van God hebt ontvangen, en dat u niet van uzelf bent? U bent immers duur gekocht. Verheerlijk daarom God in uw lichaam en in uw geest, die van God zijn.
>
> 1 KORINTHE 6:19-20

Hij zegt hier niet wat de prijs was, maar we weten dat de prijs het bloed van Jezus was. We zijn door het bloed verlost.

Paulus en Petrus benadrukken allebei dat er een prijs is betaald. We zijn gekocht of verlost. Daarom zijn we het eigendom van Degene Die ons heeft verlost. Daarmee kwam de vergeving van zonden. Hoe het bloed van Jezus de vergeving van zonden heeft verworven, is voor jou, hoop ik, een heel vertrouwd verhaal. Daar hoef ik dus nu niet op in te gaan. Maar Hij heeft onze zonden verzoend door voor ons zonde te worden en in onze plaats te sterven. Zo heeft Hij Zelf de volledige straf gedragen en voor ons volledige vergeving verworven.

5

Overvloedige genade, wijsheid en inzicht

Daarover staat aan het einde van vers 7 dat dit alles was ‘overeenkomstig de rijkdom van Zijn genade’.

Gods genade wordt niet in kleine hoeveelheden afgemeten. Hij is rijk aan genade en Hij heeft Zijn genade uitgestort. Het is naar de rijkdom van Zijn genade dat Hij al deze dingen voor ons heeft gedaan. Je moet begrijpen dat er niet maar een klein beetje genade voor nodig was dat God je vergaf. Er was heel veel barmhartigheid voor nodig. Er was veel genade voor nodig, omdat wij het zo weinig verdienden.

Dat is de genade. Vers 8:

Die Hij ons in overvloed heeft gegeven, met alle wijsheid en inzicht.

Wanneer er staat dat Hij Zijn genade overvloedig over ons heeft laten zijn in alle wijsheid en bedachtzaamheid, zou dat natuurlijk kunnen betekenen dat God met wijsheid en bedachtzaamheid handelde toen Hij Zijn genade overvloedig over ons liet zijn. Dat zou de zin kunnen betekenen. Maar ik geloof niet dat hij dat bedoelt, vanwege wat hij daarna verder zegt en wat hij daarvoor heeft gezegd. Alle wijsheid en

bedachtzaamheid behoren volgens mij tot de dingen die Hij ons heeft gegeven als geestelijke zegeningen in de hemelse gewesten die we in Christus hebben. In vers 3 zei hij:

> Gezegend zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, Die ons gezegend heeft met alle geestelijke zegen in de hemelse gewesten in Christus,
>
> EFEZE 1:3

En tot de hemelse zegeningen die Hij ons heeft gegeven, behoren wijsheid en bedachtzaamheid.

We vinden in de geschriften van Paulus nog andere verwijzingen naar wijsheid die ons door Christus is gegeven, of naar Christus Die onze wijsheid is, in 1 Korinthe hoofdstuk 1. Er zijn andere plaatsen die over wijsheid spreken als een van de weldaden die we als christenen hebben. Ik weet niet of er werkelijk zo'n groot verschil is tussen wijsheid en bedachtzaamheid, of dat dit gewoon een uitvoeriger manier is om hetzelfde te zeggen. Inzicht zou een mogelijke vertaling zijn van het woord bedachtzaamheid. Maar het lijkt erop dat hij erover spreekt dat Gods genade op meer dan één manier overvloedig over ons is geworden.

6

Genade als kracht en gave van God

Toen we het een keer over een ander onderwerp hadden, heb ik gezegd dat we de genade van God te beperkt opvatten als we daarbij alleen denken aan het verkrijgen van behoud. Daarmee bedoelen we dan dat onze zonden vergeven zijn en God ons door

genade aanvaardt, door onverdiende gunst. Maar Zijn genade is meer dan Zijn aanvaarding. Zijn genade is wat Hij schenkt. Hij zei tegen Paulus, in 2 Korinthe hoofdstuk 12:

> Maar Hij heeft tegen mij gezegd: Mijn genade is voor u genoeg, want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht. Daarom zal ik veel liever roemen in mijn zwakheden, opdat de kracht van Christus in mij komt wonen.
>
> 2 KORINTHE 12:9

En Paulus zei eerder, volgens mij was het in 2 Korinthe 8:9, of anders 9:8, ik weet niet meer welke van de twee; het is een van die twee. Hij zegt:

> God is bij machte u alle genade overvloedig te schenken, zodat u in alle dingen altijd genoeg hebt en overvloedig kunt zijn in elk goed werk.
>
> 2 KORINTHE 9:8

Dat God ons overvloedig Zijn genade schenkt, heeft dus als uitwerking dat we voor alle dingen in alle opzichten genoeg hebben. Zijn genade is niet alleen Zijn welwillendheid tegenover ons, maar ook de dingen die Hij ons geeft, die ons in staat stellen iets te doen en ons kracht geven, enzovoort. De gaven van de Heilige Geest, waarover we lezen in 1 Korinthe 12 en in Romeinen 12, worden namelijk charismata genoemd, dat is gaven, meervoud; charisma, enkelvoud. Charisma komt van het woord charis, dat genade betekent. En charisma betekent gewoon genadegave. De gaven die God aan de gemeente geeft, zijn uitingen van genade die in ons werkzaam is.

Een van de manieren waarop God ons overvloedig Zijn genade heeft geschonken, is door ons wijsheid en inzicht, of bedachtzaamheid, te geven. Dat hij dit bedoelt, lijkt duidelijk uit vers 9: ‘toen Hij ons … het geheimenis van Zijn wil bekendmaakte’.

We hebben dus wijsheid en inzicht ontvangen doordat Hij ons bepaalde geheimenissen heeft bekendgemaakt die we anders niet zouden kunnen kennen.

7

Gods geheime plan en Zijn rentmeesterschap

Wat is het geheimenis van Zijn wil? Zegt Paulus dat we eigenlijk altijd de wil van God voor ons leven kennen? Dat we, wanneer we uit twee of drie mogelijkheden kunnen kiezen, altijd precies zullen weten welke keuze Gods wil is? Ik denk niet dat hij dat op deze specifieke plaats bedoelt. Ik denk dat het geheimenis van Zijn wil te maken heeft met wat hij hierna verder uitlegt: dat Gods voornemen in Christus werd vervuld door Zijn soevereine handelen in de geschiedenis, en dat wij dat begrijpen. Dat is het geheimenis van Zijn wil.

Mensen die geen christen zijn, begrijpen niet hoe de kruisiging van Christus past binnen Gods wil en hoe Zijn uitverkiezing van de heiligen past binnen Gods wil. Maar wij hebben op dat gebied enig inzicht dat God ons heeft bekendgemaakt. En hij zegt dat Hij het volgende heeft gedaan:

ons het geheim van Zijn wil bekendgemaakt, volgens Zijn eigen wens en zoals Hij Zich had voorgenomen, om wanneer de tijd daarvoor gekomen was...

Nu komt het woord bedeling van het Griekse woord voor een huishouding, maar het is een verwant woord daarvan. Het betekent het beheer van een huishouding. De beste vertaling ervan is rentmeesterschap. Rentmeesterschap of het beheer van een huishouding is wat dit Griekse woord werkelijk betekent. Natuurlijk heeft het woord bedeling in het taalgebruik van hedendaagse christenen verschillende betekenissen gekregen, vooral binnen de bedelingenleer, waar over een bedeling wordt gesproken alsof het een tijdperk is waarin God iets bijzonders doet.

Maar voor zover we kunnen nagaan, wordt het woord bedeling in de Bijbel niet op die manier gebruikt. Er zijn enkele plaatsen waar het denkbaar is dat het dat betekent, maar het is nooit de enige mogelijke betekenis van het woord. En de werkelijke woordenboekbetekenis, als je het in een Grieks woordenboek opzoekt, is rentmeesterschap of het beheer van een huishouding.

Dus wanneer er staat dat God iets bepaalds deed ‘in de bedeling van de volheid van de tijden’, betekent dit het volgende. Bij het beheren van Zijn huishouding, of bij het uitoefenen van Zijn rentmeesterschap over de geschiedenis, zou God op het juiste moment het volgende doen:

alles in Christus samen te brengen, alles in de hemel en op aarde, in Hem.

8

Alles in Christus en het universalisme

Dit is dus het geheimenis van Zijn wil waar Paulus verder op ingaat. Gods wil, Zijn verborgen wil, is dat Hij alle dingen die in Christus zijn tot één zou bijeenbrengen. Wat bedoelt hij nu met alle dingen die in Christus zijn bijeenbrengen? Betekent het dat alle mensen die ooit hebben geleefd op een dag in Christus zullen zijn? Zegt dit in wezen dat hier sprake is van een soort universalisme, dat uiteindelijk alle mensen behouden zullen worden? Wanneer mensen in universalisme geloven, gebruiken ze dit vers vaak als bewijs daarvoor, samen met soortgelijke verzen in Kolossenzen. In Kolossenzen 1:16 zegt Paulus:

> Want door Hem zijn alle dingen geschapen die in de hemelen en die op de aarde zijn, die zichtbaar en die onzichtbaar zijn: tronen, heerschappijen, overheden of machten; alle dingen zijn door Hem en voor Hem geschapen.
>
> KOLOSSENZEN 1:16

En dan in Kolossenzen 1:20:

> en dat Hij door Hem alle dingen met Zichzelf verzoenen zou, door vrede te maken door het bloed van Zijn kruis, ja door Hem, zowel de dingen die op de aarde zijn als de dingen die in de hemelen zijn.
>
> KOLOSSENZEN 1:20

Let op: alle dingen. Hij heeft alle dingen gemaakt, en Hij heeft alle dingen verlost door het bloed van Zijn kruis. In vers 16 lijkt het beslist letterlijk bedoeld te zijn. Alle dingen zijn door Hem geschapen, en alle dingen zijn door Hem tot stand gekomen. ‘Alle dingen’ lijkt daar beslist letterlijk bedoeld te zijn: werkelijk alles. Maar dan staat er in vers 20:

Om alles met Zichzelf te verzoenen.

Heeft God alle dingen met Zichzelf verzoend? Het zou zelfs wat vreemd lijken als Hij alleen maar zei: ‘alle mensen met Zichzelf’, want er zijn mensen die geen christenen lijken te zijn.

Sommige universalisten zeggen dat uiteindelijk allen met God verzoend zullen worden, alle mensen. Sommigen zeggen dat zelfs de duivel uiteindelijk behouden zal worden. Ik ben het beslist niet eens met die uitleg hiervan. Maar zoals zij het soms zien, kunnen sommigen wel naar de hel gaan en zelfs in de hel branden, maar zal de hel voor zulke mensen niet noodzakelijk eeuwig duren. Nadat ze een tijdlang als het ware hun schuld voor hun zonde hebben betaald door in de hel te lijden, zullen ze dan met God verzoend worden. Het geheimenis van Zijn wil van vóór alle tijden was dat alle dingen uiteindelijk in Christus zouden zijn, dat alle dingen met Hem verzoend zouden worden. Voordat God de hemel en de aarde schiep, waren alle dingen goed, en alle dingen gingen verloren bij de zondeval. Maar door Christus worden alle dingen verzoend, worden alle dingen teruggewonnen.

Toen we 2 Korinthe bestudeerden, zagen we dat Paulus zei:

> God was het namelijk Die in Christus de wereld met Zichzelf verzoende, en aan hen hun overtredingen niet toerekende; en Hij heeft het woord van de verzoening in ons gelegd.
>
> 2 KORINTHE 5:19

En dat:

> Want de liefde van Christus dringt ons, die tot dit oordeel gekomen zijn: als Eén voor allen gestorven is, dan zijn zij allen gestorven.
>
> 2 KORINTHE 5:14

In Romeinen hoofdstuk 5 staat:

> In Adam hebben allen gezondigd, en in Christus worden allen rechtvaardig gemaakt.
>
> ROMEINEN 5

9

De verzoening van mensheid en schepping

Als je het woord ‘allen’ of ‘alle dingen’ op deze plaatsen in absolute zin opvat, klinkt het alsof alles hersteld zal worden, alsof alles verzoend is. Maar het is mogelijk dat Paulus bedoelt dat, nadat de goddelozen van het toneel zijn verdwenen, alles wat overblijft in Christus zal zijn, en alles wat overblijft verzoend zal zijn. Je hoeft niet aan te nemen dat alle dingen, met inbegrip van de duivel zelf, op een dag met God verzoend zullen worden, al zouden sommigen deze verzen zo opvatten. Je kunt de Schriften die over het oordeel en de verdoemenis van bepaalde personen spreken serieus nemen, en vervolgens zal, nadat dat is afgehandeld, alles wat overblijft uiteindelijk met God verzoend zijn.

En niet alleen alle mensen, maar alle dingen. Vergeet niet dat ook de planeet gevallen is. De planeet ligt onder de vloek. De planeet heeft als het ware gedeeld in de straf voor Adams zonde, en, zei Paulus:

> Want wij weten dat heel de schepping gezamenlijk zucht en gezamenlijk in barensnood verkeert tot nu toe.
>
> ROMEINEN 8:22

Maar dat zal hersteld worden. Daar zal ze van verlost worden. Dus als Hij zegt dat Hij alle dingen in Christus zal samenbrengen, alle dingen met Zichzelf zal verzoenen, is het mogelijk dat Hij alle dingen bedoelt, met uitzondering natuurlijk van de verlorenen. Maar alle dingen, zowel de schepping als de verloste mensheid, zullen in Christus tot God worden teruggebracht.

Het is ook mogelijk dat 'alle dingen' gewoon een vreemde manier is waarop Paulus alle mensen bedoelt. Hij bedoelt niet alle mensen zonder uitzondering, maar alle mensen binnen de categorieën die hij beschrijft. Namelijk alle rechtvaardige mensen in de hemel en alle rechtvaardige mensen op aarde. Hij zegt niet: allen die in de hel zijn. Hij zegt: alle dingen in de hemel en alle dingen op aarde. Het is moeilijk te weten hoe ruim Paulus dit woord 'alle' precies wil laten zijn. Hij zou alle mensen kunnen bedoelen, in tegenstelling tot slechts bepaalde volken, zoals de Joden. Hij zou alle volken kunnen bedoelen. Feit is dat Paulus hier niet genoeg informatie geeft om precies te weten hoe veelomvattend dit 'alle' is.

10

God wil dat alle mensen behouden worden

Maar dit kunnen we wel zien: het was Gods bedoeling en Zijn voornemen, 'overeenkomstig Zijn welbehagen, dat Hij in Zichzelf voorgenomen had', volgens vers 9, 'om … alles weer in Christus bijeen te brengen'.

Dat laat weinig ruimte voor de gedachte dat God zou hebben gewild dat sommige dingen uitgesloten werden, sommige mensen uitgesloten werden. Het lijkt de algemene leer van de Schrift te bevestigen:

God wil dat alle mensen gered worden.

God krijgt misschien niet altijd van mensen wat Hij wil. Maar wat Hij wil, is dat allen behouden worden. Het is niet zo dat God sommigen eenzijdig heeft gepredestineerd om eenvoudigweg verloren te gaan omdat Hij hen niet wilde hebben.

Gods verlangen is alle dingen met Zichzelf te verzoenen, alle dingen in Christus bijeen te brengen. Maar zoals Jezus zei:

> Jeruzalem, Jeruzalem, u die de profeten doodt en stenigt wie naar u toe gezonden zijn! Hoe vaak heb Ik uw kinderen bijeen willen brengen, op de wijze waarop een hen haar kuikens bijeenbrengt onder haar vleugels; maar u hebt niet gewild!
>
> MATTHEÜS 23:37

Gods verlangen om bijeen te brengen leidt er niet altijd toe dat Hij ook bijeen kan brengen. Dat lijkt misschien in tegenspraak met wat er in vers 11 staat, waar staat:

In Hem hebben we ook een erfenis gekregen, omdat we daarvoor van tevoren bestemd zijn volgens het plan van Hem Die alles laat gebeuren zoals Hij het wil.

11

Als kinderen van God delen in de erfenis

Nu hebben we een erfenis verkregen. Die erfenis is kennelijk het Koninkrijk van God. En dat Koninkrijk van God is volgens Romeinen 14:17:

> Want het Koninkrijk van God bestaat niet uit eten en drinken, maar uit gerechtigheid en vrede en blijdschap in de Heilige Geest.
>
> ROMEINEN 14:17

We hebben die erfenis verkregen. Die is nu van ons.

[Vertalersnoot: De Engelse Bijbeltekst die de spreker gebruikt, zegt in Efeze 1:11: ‘wij hebben een erfenis verkregen’. De aangehaalde HSV heeft: ‘In Hem zijn wij ook een erfdeel geworden’. De spreker legt hier de Engelse formulering uit.]

Ook Petrus spreekt al heel vroeg in zijn eerste brief over de erfenis die we hebben verkregen. In 1 Petrus 1, vers 3 en 4, zegt hij:

> Geprezen zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, Die ons, overeenkomstig Zijn grote barmhartigheid, opnieuw geboren deed worden tot een levende hoop, door de opstanding van Jezus Christus uit de doden, tot een onvergankelijke, onbevlekte en onverwelkbare erfenis, die in de hemelen bewaard wordt voor u.
>
> 1 PETRUS 1:3-4

Of in de hemelse gewesten, zouden we kunnen zeggen.

Petrus volgt de brief aan de Efeziërs dus tamelijk nauw en verwijst ook naar deze erfenis die we hebben. Het is een onbevlekte erfenis. Ze vergaat niet. Ze zal niet vergaan. Het is een eeuwige erfenis. We hebben haar al. We hebben haar al verkregen. We hoeven niet te wachten tot we sterven om haar te verkrijgen. Er staat dat wij in Christus een erfenis verkregen hebben: ‘In Hem zijn wij ook een erfdeel geworden.’

In zekere zin zouden we kunnen betogen dat Christus onze erfenis is, en dat al deze dingen, gerechtigheid, vrede en vreugde, van ons zijn in Hem.

Hij is onze erfenis, en we zijn gepredestineerd. Let op de bewoording in vers 11:

In Hem hebben we ook een erfenis gekregen, omdat we daarvoor van tevoren bestemd zijn.

Dat betekent dat we een erfenis hebben verkregen omdat we gepredestineerd zijn. Waartoe zijn we gepredestineerd? Hij zei eerder in vers 5:

> Hij heeft ons voorbestemd om als Zijn kinderen aangenomen te worden, door Jezus Christus, in Zichzelf, overeenkomstig het welbehagen van Zijn wil,
>
> EFEZE 1:5

Daarom hebben we een erfenis. Zonen ontvangen een erfenis. God heeft gepredestineerd dat zij die in Christus geloven als zonen zouden worden aangenomen. Daarom hebben we als zonen een erfenis met Christus.

Paulus benadrukt het verband tussen zoonschap en erfenis in Romeinen hoofdstuk 8, waar hij in vers 15 zegt:

> Want u hebt niet de Geest van slavernij ontvangen, die opnieuw tot angst leidt, maar u hebt de Geest van aanneming tot kinderen ontvangen, door Wie wij roepen: Abba, Vader!
>
> ROMEINEN 8:15

Als we kinderen zijn, dan zijn we erfgenamen. We zijn erfgenamen van God, mede-erfgenamen met Christus. De woorden ‘erfgenamen van God’ zouden kunnen betekenen dat God is wat we erven. Dat zou vergelijkbaar taalgebruik zijn met dat in het Oude Testament, in de Pentateuch, waar vaak over de Levieten wordt gesproken. Terwijl de andere elf stammen van Israël land als erfdeel ontvingen, werd vermeld dat de Levieten geen land als erfdeel zouden ontvangen, omdat God hun erfenis was.

Paulus zegt dat we erfgenamen van God zijn. Dat zou kunnen betekenen dat wij degenen zijn die, net als de Levieten, God Zelf erven. Hij is onze erfenis. Maar ‘erfgenamen van God’ kan ook gewoon erfgenamen van God betekenen in de zin dat kinderen erfgenamen van hun vader zijn. Hij is onze Vader, en wij zijn Zijn erfgenamen, en mede-erfgenamen met Christus. Wat Christus ook erft, wij erven het met Hem. Of we zouden kunnen zeggen: gezamenlijk in Hem.

We hebben dus deze erfenis, die eeuwig leven en gerechtigheid en vrede en vreugde omvat, allemaal in de Heilige Geest. Dat is omdat we, zoals hij eerder in vers 5 zei, gepredestineerd waren tot aanneming tot zonen. Als aangenomen zonen zijn we zonen van God en erfgenamen van God, overeenkomstig het voornemen van Hem, zo staat er in Efeze 1:11:

Die alles laat gebeuren zoals Hij het wil.

12

God werkt alle dingen ten goede

Ik zei eerder dat God niet altijd van mensen gedaan krijgt wat Hij wil. En toch staat hier dat God alle dingen werkt overeenkomstig de raad van Zijn eigen wil. Als God alle dingen werkt overeenkomstig de raad van Zijn eigen wil, betekent dat dan niet dat alles precies gebeurt zoals Hij het uitwerkt om Zijn wil te volbrengen?

Er is nog een vers dat we heel goed kennen in die andere passage van Paulus over predestinatie. Dat spreekt er ook over dat alle dingen door God worden gewerkt. Dat vers is voor ons nog bekender: Romeinen 8:28. Vlak voordat hij over predestinatie spreekt, zegt hij:

> En wij weten dat voor hen die God liefhebben, alle dingen meewerken ten goede, voor hen namelijk die overeenkomstig Zijn voornemen geroepen zijn.
>
> ROMEINEN 8:28

Alle dingen werken dus mee ten goede, maar dat betekent niet dat alle dingen goed zijn, of dat alle dingen zijn wat God wil dat er gebeurt. Hij kan dingen zo sturen dat Zijn wil tot stand komt. Hij werkt in alle dingen. Hij geeft alle dingen kracht. Hij stuurt alle dingen overeenkomstig Zijn wil. Dat betekent niet dat alle dingen precies zijn zoals Hij ze zou willen hebben, maar Hij kan ze sturen. Hij kan ze benutten en Zijn wil tot stand brengen.

Hij werkt alle dingen ten goede, maar zeker niet alle dingen die gebeuren zijn op zichzelf goed. Het is niet nodig te geloven dat alle dingen die gebeuren eenvoudigweg door God worden veroorzaakt. Zonde wordt niet door God veroorzaakt, en toch krijgen mensen met zonde te maken. Je kunt het slachtoffer worden van de zonde van iemand anders. God heeft die zonde niet veroorzaakt, maar Hij werkt door de zonde die die persoon tegen jou begaat heen, om die ten goede voor jou te laten werken. Zo deed Hij dat ook bij Jozef en zijn broers en in veel andere gevallen.

Zoals bij Jezus: toen Judas Hem verraadde, werkte God daardoor ten goede. God bracht Judas er niet toe dat te doen. God bracht de broers van Jozef er niet toe dat te doen, maar zij deden het, en God werkte daarin. Zo leert dit vers waarschijnlijk ook iets dergelijks: God is Hij 'Die alle dingen werkt overeenkomstig de raad van Zijn wil'.

Wat er ook gebeurt, Hij werkt het uit, stuurt het bij en leidt de dingen zo dat de uitkomst Zijn wil tot stand brengt. Het betekent niet dat alle grondstoffen die Hem worden aangereikt de werktuigen zijn die Hij het liefst gebruikt. Maar wat Hij ook tot Zijn beschikking heeft, Hij kan het zo uitwerken dat Zijn wil uit de situatie voortkomt. Dit vers zegt beslist niet dat alle mensen Hem aannemen of afwijzen zoals Hij dat het liefst heeft, en dat Hij in ieders hart precies tot stand brengt wat Zijn soevereine wil verlangt. Zo begrijpen sommige mensen dit vers, maar zo kan het eenvoudigweg niet werken.

13

Mensen kunnen Gods wil verwerpen

Het woord 'raad' hier is hetzelfde Griekse woord dat we in Lukas hoofdstuk 7 vinden. In Lukas hoofdstuk 7, vers 30, staat:

> maar de Farizeeën en de wetgeleerden verwierpen het raadsbesluit van God met betrekking tot zichzelf, omdat ze niet door hem gedoopt wilden worden.
>
> LUKAS 7:30

Met 'door hem gedoopt' wordt bedoeld: door Johannes. Hij verwijst naar het feit dat deze mensen de doop van Johannes afwezen. Het is hetzelfde Griekse woord dat we in Efeze 1:11 vinden: 'overeenkomstig de raad van Zijn wil'. Zij wezen later ook Christus af. Maar ze verwierpen de raad van God.

God werkt alle dingen overeenkomstig de raad van Zijn eigen wil, maar blijkbaar doet Hij dat niet op een manier die hen verhindert Zijn raad te verwerpen. Het woord 'raad' betekent hier op beide plaatsen eigenlijk 'wil'. Het is een van de andere woorden in de

Griekse taal voor de wil van God. Het zou dus zo vertaald kunnen worden, en soms gebeurt dat ook:

Ze wezen Gods wil voor hun leven af.

Als je de wil van God kunt verwerpen, betekent dat dat God niet krijgt wat Hij voor jou, in jou, wilde. Maar dat betekent niet dat God in het grotere geheel niet kreeg wat Hij wilde. God kan in wezen krijgen wat Hij wil, uiteindelijk, in het grotere geheel. Dat is wat Hij van plan is en wat Hij ook volledig zal doen. Hij is soeverein in de zin dat Hij de uiteindelijke doelen tot stand brengt, maar wij leveren soms de middelen.

Een zondaar heeft met zijn daden niet noodzakelijk de bedoeling Gods wil tot stand te brengen, maar God kan het zo uitwerken dat ze dat wel doen. Deze uitspraak over Gods soevereiniteit, dat Hij alle dingen werkt overeenkomstig de raad van Zijn eigen wil, moet dus niet ten onrechte worden opgevat alsof God in het hart van ieder mens precies tot stand brengt wat Hij in dat hart wil hebben. Het hart is vrij, en daarom zijn er mensen van wie bekend is dat ze Gods raad, Zijn wil voor hen, verwerpen.

14

Geloof, wedergeboorte en verzegeling

Vers 12 van Efeze 1 zegt:

> opdat wij tot lof van Zijn heerlijkheid zouden zijn, wij, die al eerder onze hoop op Christus gevestigd hadden. In Hem bent ook u, nadat u het Woord van de waarheid, namelijk het Evangelie van uw zaligheid, gehoord hebt; in Hem bent u ook, toen u tot geloof kwam, verzegeld met de Heilige Geest van de belofte,
>
> EFEZE 1:12-13

Wat komt eerst, wedergeboorte of geloof? Zoals je weet, houdt de calvinistische opvatting in dat wedergeboorte eerst komt, dat je door wedergeboorte gelooft. Blijkbaar zouden zij geloven dat je door geloof behouden wordt, door middel van

genade. Dat wil zeggen: de genade is er, en door genade ontvang je geloof. Hoewel Paulus in Efeze 2:8 het tegenovergestelde zegt. Hij zegt:

> Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God;
>
> EFEZE 2:8

De genade die behoudt, komt doordat je geloof hebt. Daarom moet het geloof er als middel al zijn voordat de genade wordt verkregen. Genade komt door geloof. Paulus zegt dat ook elders, in Romeinen 5:2:

> Door Hem hebben wij ook de toegang verkregen door het geloof tot deze genade waarin wij staan, en wij roemen in de hoop op de heerlijkheid van God.
>
> ROMEINEN 5:2

Hoe zit het met deze verzen? We kijken naar vers 12 en 13. Er staat, vooral in vers 13:

Ook jullie zijn op Hem gaan vertrouwen nadat jullie de boodschap van de waarheid hoorden, het goede nieuws over jullie redding. Toen jullie in Hem geloofden, kregen jullie de beloofde Heilige Geest als zegel.

De verzegeling met de Heilige Geest van de belofte vindt plaats bij het behoud. Dit gebeurt met ons nadat we geloven. We worden niet eerst behouden om vervolgens pas te geloven.

De calvinistische opvatting is dat we wedergeboren moeten worden voordat we kunnen geloven, omdat we daarvoor dood zijn in overtredingen en zonden en niet kunnen geloven. Daarom moet God ons eenzijdig, soeverein, tot leven brengen. Wanneer Hij dat eenmaal heeft gedaan, kunnen we geloven. Maar de verzegeling met

de Heilige Geest vindt plaats op het moment dat we tot leven komen. Het is de Heilige Geest Die ons tot leven brengt. We worden levend gemaakt door de Geest. De Geest van God is Degene Die ons wedergeboren doet worden. Jezus zei:

> Jezus antwoordde: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Als iemand niet geboren wordt uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk van God niet binnengaan. Wat uit het vlees geboren is, is vlees; en wat uit de Geest geboren is, is geest. Verwonder u niet dat Ik tegen u gezegd heb: U moet opnieuw geboren worden.
>
> JOHANNES 3:5-7

Wedergeboren worden is een werk van de Geest, en het is door dat werk dat God ons verzegelt.

Hier staat dat u, ‘toen u tot geloof kwam, verzegeld’ bent ‘met de Heilige Geest van de belofte’.

Dat betekent dat het geloven eerst kwam en de verzegeling daarna.

[Vertalersnoot: De spreker ontleent dit volgordeargument aan de Engelse formulering ‘having believed’ (‘nadat u geloofd had’). De aangehaalde HSV zegt ‘toen u tot geloof kwam’.] De Geest kwam in het leven van de gelovige, deed hem wedergeboren worden en verzegelde hem nadat de gelovige geloofde.

15

De Heilige Geest als zegel van Gods belofte

Het is niet duidelijk wat de uitdrukking ‘van de belofte’ aan het eind van vers 13 betekent met betrekking tot de Heilige Geest. Enerzijds zouden we kunnen denken aan de uitspraken van Jezus over de Heilige Geest als de belofte van de Vader. Ik denk niet dat Paulus het hier zo bedoelt, maar ik wil je er alleen op wijzen dat Jezus, toen Hij sprak over de komst van de Heilige Geest, over Hem sprak als:

> En zie, Ik zend de belofte van Mijn Vader op u; maar blijft u in de stad Jeruzalem, totdat u met kracht uit de hoogte bekleed zult worden.
>
> LUKAS 24:49

Hij zei in Lukas 24:49:

Kijk, Ik stuur jullie wat Mijn Vader heeft beloofd, maar blijf in Jeruzalem totdat jullie kracht van boven krijgen.

Die belofte van de Vader is de Heilige Geest. Maar nu de Heilige Geest ons gegeven is, is het niet langer zo dat we uitzien naar de vervulling van een belofte. De belofte werd gedaan voordat de Heilige Geest gegeven werd, en toen de Heilige Geest met Pinksteren kwam, was dat de vervulling van de belofte. Waarom zou Hij dan de Heilige Geest van de belofte genoemd worden nadat we de Heilige Geest al ontvangen hebben?

Ik denk dat het betekent dat de aanwezigheid van de Heilige Geest in ons leven op zichzelf een belofte is van iets toekomstigs. Het is als de trouwring, zoals sommige mensen hebben gezegd. Het is alsof we met Christus verloofd zijn, en een verloving houdt een belofte in. Wanneer er een verloving plaatsvindt, wordt er een huwelijksgeschenk gegeven, of een of ander geschenk, een bruidsschat, die de belofte bezegelt en waarborgt dat de bruidegom van plan is dit door te zetten. Hij belooft iets, en hij bezegelt die belofte met een of ander geschenk.

God heeft Zichzelf aan ons beloofd en ons aan Hem in Christus. We zijn met Christus verloofd volgens 2 Korinthe 11, vers 2 of 3. Omdat we verloofd zijn, zien we uit naar het huwelijk. Maar tot die tijd hebben we als het ware een verlovingsring, een geschenk dat gegeven is als een belofte van de latere vervulling van het volledige huwelijk. Dat is kennelijk wat hij bedoelt met:

‘We werden verzegeld.’ De belofte werd bezegeld.

Het woord ‘zegel’ duidt over het algemeen op een lakzegel met de afdruk van een zegelring erin, dat de echtheid van iets aantoont. De Heilige Geest Die ons gegeven is, is tegelijk een zegel dat we werkelijk Gods echte volk zijn, want Zijn echte volk heeft inderdaad Zijn Geest. Iemand die de Geest niet heeft, is niet werkelijk behouden, of is geen christen. Maar de Heilige Geest is ook de Geest van de belofte, in die zin dat de aanwezigheid van de Heilige Geest een belofte is, een waarborg voor iets. Hij zegt dat vervolgens in vers 14: ‘Die’ – dat is de Heilige Geest – ‘het onderpand is van onze erfenis, tot de verlossing die ons ten deel viel, tot lof van Zijn heerlijkheid’.

16

Een aanbetaling op de toekomstige verlossing

Het is interessant hoe Paulus over de toekomst en het heden spreekt en daar een spanning tussen laat bestaan. Hij zegt in vers 11:

‘We hebben een erfenis gekregen.’ Maar in vers 14 hebben we een waarborg van wat kennelijk een toekomstige erfenis is. En ook de verlossing: hij zegt in vers 7:

We zijn bevrijd door Zijn bloed.

We zijn verlost. En toch zien we in vers 14 uit naar de verlossing van het gekochte bezit.

[Vertalersnoot: De gebruikte Engelse Bijbelvertaling heeft hier ‘tot de verlossing van het gekochte bezit’. De aangehaalde HSV zegt ‘tot de verlossing die ons ten deel viel’. Het volgende koopbeeld en de uitleg over toekomstige verlossing sluiten aan bij de Engelse formulering.]

Het woord ‘waarborg’ in vers 14 betekent een aanbetaling of handgeld dat wordt neergelegd. Rob heeft onlangs een gitaar gekocht. Toen hij die gitaar in de muziekwinkel ontdekte, was die erg duur en had hij op dat moment niet al het geld bij zich, dus deed hij een aanbetaling. Ze legden de gitaar apart. Niemand anders kon hem kopen. Hij was officieel van hem, maar hij kon hem pas mee naar huis nemen als hij het hele bedrag had betaald. Toen hij kwam en het hele bedrag betaalde, loste hij hem als het ware vrij. Door hem volledig te betalen, maakte hij een einde aan de reservering. Maar in de tussentijd was er handgeld voor betaald.

Paulus gaat hier over op het beeld van gekocht zijn. We zijn een slaaf, maar God heeft ons nog niet mee naar huis genomen, naar Zijn huis. Hij heeft ons nog niet opgehaald. Dat zal Hij doen wanneer Jezus terugkomt. Maar in de tussentijd heeft Hij wel een aanbetaling voor ons gedaan. We zijn apart gezet als werkelijk Zijn eigendom. We dragen Zijn zegel, en dat zegel is de Heilige Geest, Die dient als handgeld, als een waarborg dat Hij ons later komt ophalen.

Er zit dus een toekomstig aspect aan verlossing. We zijn verlost, maar de volledige verlossing van ons lichaam heeft nog niet plaatsgevonden. Paulus maakt elders in die zin onderscheid tussen de gewone verlossing van onze ziel en de verlossing van ons lichaam. De verwijzing naar de verlossing van ons lichaam als een afzonderlijke zaak vinden we in Romeinen 8. In Romeinen 8, vers 23, zegt Paulus:

> En dat niet alleen, maar ook wijzelf, die de eerstelingen van de Geest hebben, ook wijzelf zuchten in onszelf, in de verwachting van de aanneming tot kinderen, namelijk de verlossing van ons lichaam.
>
> ROMEINEN 8:23

Waar we naar zuchten en naar uitzien, is de wederkomst van Christus en de opstanding. Deze gebeurtenis, de opstanding en de wederkomst van Christus, noemt Paulus in Romeinen 8, vers 23:

dat we als kinderen worden aangenomen, dat ons lichaam wordt bevrijd.

Dan worden we verlost uit het verval en wordt ons lichaam in heerlijkheid opgewekt.

Wat echter interessant is, is dat hij die verlossing, die dag van de verlossing bij de wederkomst van Christus, onze aanneming tot kinderen noemt. Maar eerder in Romeinen 8, in vers 15, zegt hij dat we de Geest van de aanneming tot kinderen ontvangen hebben, door Wie we roepen:

> Want u hebt niet de Geest van slavernij ontvangen, die opnieuw tot angst leidt, maar u hebt de Geest van aanneming tot kinderen ontvangen, door Wie wij roepen: Abba, Vader!
>
> ROMEINEN 8:15

De Geest van de aanneming tot kinderen hebben we nu al. We spreken nu al over God als onze Vader. Maar de aanneming tot kinderen, de werkelijke aanneming waarbij we als het ware in het ouderlijk huis mogen wonen en de volledige erfenis van die aanneming ontvangen, ligt in de toekomst.

Dus in zekere zin zal alles wat het christelijke leven ons geeft, in de toekomst werkelijkheid worden, wanneer Jezus terugkomt. Maar in een andere zin hebben we er nu al een voorproefje van. We hebben al geproefd van de krachten van de komende eeuw. We weten wat het waard is om verlost en vergeven te zijn, als zonen aangenomen te zijn en een erfenis te hebben. Maar in zekere zin moet dat alles later nog in zijn volheid werkelijkheid worden. We hebben nu de Heilige Geest, Die gegeven is als handgeld, als een aanbetaling op die verlossing, op die aanneming tot kinderen, op die erfenis, zegt Paulus.

17

Paulus dankt voor hun geloof en liefde

We gaan verder. Efeze 1:15 zegt:

> Daarom, omdat ook ik gehoord heb van het geloof in de Heere Jezus onder u, en van de liefde voor alle heiligen,
>
> EFEZE 1:15

Dit is een van die verzen die de indruk wekken dat Paulus misschien niet aan goede vrienden schrijft, omdat hij zegt:

> Daarom, omdat ook ik gehoord heb van het geloof in de Heere Jezus onder u, en van de liefde voor alle heiligen, houd ik niet op voor u te danken, als ik in mijn gebeden aan u denk,
>
> EFEZE 1:15-16

Dat kan klinken alsof hij deze mensen alleen uit de tweede hand kent, uit berichten. Maar ook als hij aan mensen schreef die hij kende, zou hij hun huidige toestand misschien alleen uit berichten kennen. Hij wist misschien dat ze het, toen hij bij hen was, op deze gebieden goed of niet goed hadden gedaan. Maar uit berichten weet hij dat het nu goed met hen gaat. Als iemand die afwezig is en in Rome in de gevangenis zit, zou hij dat alleen uit berichten te weten kunnen komen.

Dus zelfs als hij aan mensen schreef die hij wel kende, zou hij nog steeds kunnen zeggen:

Ik heb gehoord van jullie geloof in de Heer Jezus en jullie liefde voor alle gelovigen.

Het zou zelfs kunnen dat hij hen vroeger al zo had gekend, maar alleen uit berichten zou hij weten dat ze nu nog zo zijn.

Maar hier dankt hij God voor hen, zoals hij dat voor de meeste gemeenten doet wanneer hij hun in zijn brieven schrijft. Gewoonlijk komt dat eerder, omdat hij meestal niet zoveel tijd als hier besteedt aan het uitwerken van een lange lofprijzing. De verzen 3 tot en met 14 waren eenvoudigweg een lange lofprijzing van God:

> Gezegend zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus.
>
> EFEZE 1:3

Petrus heeft datzelfde in vers 3 van zijn brief:

‘Alle eer aan de God en Vader van onze Heer Jezus Christus.’ En hij rondt het in een paar verzen af. Paulus heeft dat:

‘Alle eer aan de God en Vader van onze Heer Jezus Christus.’ En hij rondt het in elf of twaalf verzen af. Het duurt lang, omdat hij al die bijzinnen en gedachten heeft waarop hij uitweidt en die hij afzonderlijk bespreekt.

Maar nu komt hij bij wat hij gewoonlijk vrij vroeg in zijn brief doet, namelijk zeggen:

Ik dank God voor jullie.

Dat is iets om hen te bemoedigen, en zij hebben hem bemoedigd. Hij heeft iets om God voor te danken, hoewel hij in de gevangenis zit, in een situatie die voor hem niet aangenaam is. Het geeft hem enige troost om te horen hoe goed het met de gemeente gaat, want die last draagt hij voortdurend op zijn hart.

18

Paulus bidt om geestelijk inzicht

Hij zegt in vers 17 — dit is de reden waarom ik jullie in mijn gebeden noem:

> opdat de God van onze Heere Jezus Christus, de Vader van de heerlijkheid, u de Geest van wijsheid en van openbaring geeft in het kennen van Hem,
>
> EFEZE 1:17

> namelijk verlichte ogen van uw verstand, om te weten wat de hoop van Zijn roeping is, en wat de rijkdom is van de heerlijkheid van Zijn erfenis in de heiligen, en wat de allesovertreffende grootheid van Zijn kracht is aan ons die geloven, overeenkomstig de werking van de sterkte van Zijn macht,
>
> EFEZE 1:18-19

Daar heb je weer zo'n lange zin.

> die Hij gewerkt heeft in Christus, toen Hij Hem uit de doden opwekte en aan Zijn rechterhand zette in de hemelse gewesten, ver boven alle overheid en macht en kracht en heerschappij en elke naam die genoemd wordt, niet alleen in deze wereld, maar ook in de komende. En Hij heeft alle dingen aan Zijn voeten onderworpen en heeft Hem als hoofd over alle dingen gegeven aan de gemeente, die Zijn lichaam is en de vervulling van Hem Die alles in allen vervult.
>
> EFEZE 1:20-23

Dit is in wezen een uitvoerig gebed dat Paulus voor de gemeente bidt. Hij begint met voor hen te danken, en hij noemt hen in zijn gebeden, zegt hij in vers 16. Vers 17 begint te vertellen wat hij voor hen bidt.

Wat hij voor hen bidt, is nogal interessant, omdat hij niet echt bidt zoals hij dat misschien voor sommige gemeenten zou doen. Hij bidt niet dat ze standvastig zullen blijven of afvallig zullen worden. Hij bidt niet dat ze een heilig leven zullen leiden, hoewel hij eerder al heeft gezegd dat ze daarvoor uitverkoren zijn. Hij bidt vooral dat ze verlicht zullen worden. Hij bidt vooral dat ze in staat zullen zijn de stof te begrijpen die hij hier probeert over te brengen.

19

Melk voor beginners, wijsheid voor volwassenen

Zoals ik in onze inleiding al zei, bereikt Paulus' denken in Efeze zijn hoogste punt, en spreekt hij over geestelijke geheimenissen en de dingen van de hemel, enzovoort. Dat zijn dingen die het verstand van nature niet begrijpt, zelfs niet als ze worden verteld. Paulus sprak over zulke soorten kennis toen hij 1 Korinthe hoofdstuk 2 schreef. Ik wil graag dat je daar eens kijkt, in 1 Korinthe hoofdstuk 2. Paulus zei dat hij, toen hij

bij de Korinthiërs was en zij nog kleine kinderen waren, ervoor zorgde dat hij hun bevattingsvermogen niet te zwaar belastte. Hij zegt in hoofdstuk 2 van 1 Korinthe, vers 1:

> En ik, broeders, toen ik bij u kwam, ben niet gekomen om u met voortreffelijkheid van woorden of van wijsheid het getuigenis van God te verkondigen, want ik had mij voorgenomen niets anders onder u te weten dan Jezus Christus, en Die gekruisigd.
>
> 1 KORINTHE 2:1-2

Met andere woorden: ik hield de boodschap eenvoudig toen ik bij jullie was. Waarom deed hij dat? Als je even naar 1 Korinthe 3:1 kijkt, zegt hij:

> En ik, broeders, kon tot u niet spreken als tot mensen die geestelijk zijn, maar als tot mensen die nog vleselijk zijn, als tot jonge kinderen in Christus.
>
> 1 KORINTHE 3:1

Paulus zegt dat de Korinthiërs vleselijk waren toen hij bij hen was, en dat ze dat nog steeds zijn, zelfs nu hij hun schrijft. Hij had achttien maanden bij hen doorgebracht, en ze waren hun babystadium nooit ontgroeid. Daarom moest hij hun alleen de melk geven. Wat was dat? Hij zegt in hoofdstuk 2, vers 2:

Ik had besloten het bij jullie over niets anders te hebben dan over Jezus Christus en Zijn kruisiging.

Hij bleef gewoon bij de grondbeginselen van het Evangelie.

Er zijn gemeenten die zich hierop beroemen: ‘Wij prediken niets anders dan Christus en Die gekruisigd.’ Ze hebben boven aan het kerkgebouw een groot spandoek hangen: ‘Wij weten niets anders dan Christus en Die gekruisigd.’ Ze zouden daar net zo goed tussen haakjes onder kunnen zetten: ‘Met andere woorden, wij geven hier alleen melk

te drinken', want dat is wat Paulus zegt. Bij jullie konden we alleen de melk geven, omdat jullie vleselijk zijn en kleine kinderen zijn. En daarom prediken we bij jullie niets anders dan Jezus en Die gekruisigd.

Maar kijk eens naar 1 Korinthe 2:6:

> En wij spreken wijsheid onder de geestelijk volwassenen, maar een wijsheid niet van deze wereld, en ook niet van de leiders van deze wereld, die tenietgedaan worden.
>
> 1 KORINTHE 2:6

Tot deze groep, de volwassenen, behoren de Korinthiërs zelf niet. Zoals hij in hoofdstuk 3, vers 1 zegt, zijn zij kleine kinderen. Maar wanneer hij onder de volwassenen is, pakt hij het anders aan. Hij spreekt niet alleen maar over Christus en Die gekruisigd wanneer hij bij volwassen mensen is. Bij kleine kinderen moet hij bij de basisboodschap blijven, hun de melk geven. Maar wanneer hij bij volwassen mensen is, slaat hij een andere weg in. Hij geeft hun vlees. Hij geeft hun vast voedsel.

20

De Geest openbaart de diepe dingen van God

> Wij spreken echter de wijsheid van God, als een geheimenis; een wijsheid die verborgen was en die God vóór alle eeuwen voorbestemd heeft tot onze heerlijkheid; een wijsheid die niemand van de leiders van deze wereld gekend heeft. Immers, als zij die gekend hadden, zouden zij de Heere der heerlijkheid niet gekruisigd hebben. Maar het is zoals geschreven staat: Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en in geen mensenhart is opgekomen, dat is wat God bereid heeft voor hen die Hem liefhebben. Aan ons echter heeft God het geopenbaard door Zijn Geest. De Geest immers onderzoekt alle dingen, zelfs de diepten van God.
>
> 1 KORINTHE 2:7-10

Deze wijsheid, waarvan Paulus zegt dat hij die aan de volwassenen onderwijst, bestaat uit de diepe dingen van God die de Geest doorzoekt. Ogen hebben die niet gezien; ze zijn zelfs niet in het hart van een mens opgekomen. Dat wil zeggen dat de mens dit van nature niet met zijn hart zou begrijpen, of met zijn ogen zou zien, of met zijn oren zou horen. Het moet door de Geest geopenbaard worden. Hij zegt dat eigenlijk heel duidelijk in vers 14 van hetzelfde hoofdstuk, 1 Korinthe 2:14:

> Maar de natuurlijke mens neemt de dingen van de Geest van God niet aan, want ze zijn dwaasheid voor hem. Hij kan ze ook niet leren kennen, omdat ze geestelijk beoordeeld worden.
>
> 1 KORINTHE 2:14

De diepe dingen van God zijn dus dingen die geestelijk onderscheiden moeten worden. De natuurlijke mens kan ze niet kennen. Dat moet betekenen dat het natuurlijke verstand ze niet kan doorgronden, of niet over de denkcategorieën beschikt om die

informatie te verwerken. Je moet de openbaring van de Geest hebben om deze dingen te begrijpen.

Efeze is een boek waarin Paulus deze dingen wel geeft, deze diepe dingen van God. Bij de Korinthiërs kon hij dat niet doen, omdat ze nog vleselijk waren toen hij hun schreef. Maar hij schreef Efeze tegen het einde van zijn bediening aan christenen die standvastiger waren, die trouw waren in Christus Jezus en die geen kleine kinderen waren en niet vleselijk waren.

[Vertalersnoot: De spreker sluit aan bij het Engelse ‘faithful’ in Efeze 1:1, dat hij hier opvat als ‘trouw’. De HSV gebruikt daar ‘gelovigen’.] Dit is een voorbeeld van hoe hij wijsheid onderwijst onder degenen die volwassen zijn.

Denk eraan dat hij in Efeze 1:8 zegt:

> die Hij ons overvloedig geschonken heeft, in alle wijsheid en bedachtzaamheid,
>
> EFEZE 1:8

Dat is de verborgen wijsheid en het geheimenis waarover hij in 1 Korinthe 2 heeft gesproken, dat alleen voor de volwassenen bestemd is.

21

God kennen door persoonlijke openbaring

Niet iedereen in Efeze is volwassen, en zelfs degenen die volwassen zijn, krijgen misschien nog niet de openbaring van waar hij het over heeft. Hij heeft het hier over diepe dingen, diepe geestelijke dingen. Daarom bidt hij in Efeze 1 voor zijn lezers dat ze het zullen vatten, dat ze het zullen kunnen onderscheiden. Let op wat ervoor nodig is

om het te onderscheiden. Als we Efeze bestuderen, moeten we niet verwachten dat we het zullen vatten of begrijpen, tenzij we hetzelfde ontvangen waar Paulus hier om bidt. Namelijk, in Efeze 1:17:

> opdat de God van onze Heere Jezus Christus, de Vader van de heerlijkheid, u de Geest van wijsheid en van openbaring geeft in het kennen van Hem,
>
> EFEZE 1:17

Je kunt veel over God weten door de Bijbel te lezen. Of je kunt trouwens ook al heel wat daarvan te weten komen door Zijn schepping te bestuderen. Er is veel over God te weten te komen door te luisteren naar mensen die hun getuigenis geven of je vertellen wat ze over God weten. Maar niets daarvan is hetzelfde als de openbaring ontvangen van de kennis van Hem, persoonlijke openbaring. Toen Jezus Zijn discipelen in Caesarea Filippi vroeg:

Wie zeggen jullie dat Ik ben?

zei Petrus:

> Simon Petrus antwoordde en zei: U bent de Christus, de Zoon van de levende God.
>
> MATTHEÜS 16:16

En Jezus zei:

> En Jezus antwoordde en zei tegen hem: Zalig bent u, Simon Barjona, want vlees en bloed hebben u dat niet geopenbaard, maar Mijn Vader, Die in de hemelen is.
>
> MATTHEÜS 16:17

Dat werd aan Petrus geopenbaard. Wat? Dat Jezus de Christus was, de Zoon van de levende God? Dat weet ik al sinds ik een klein kind was. Mijn ouders hebben het me verteld. Iedereen kan dat weten. Iedereen aan wie verteld wordt dat Jezus de Zoon van

God is, dat Jezus de Messias is, kan dat weten. Ze hoeven alleen maar de woorden te horen, te weten wat ze betekenen en te zeggen: ‘Ja, daar ben ik het mee eens.’ Dan weten ze het. Dus wat moest daar dan over geopenbaard worden?

Eigenlijk had Petrus die informatie al eerder van een mens gehoord, van zijn broer Andreas. Volgens Johannes hoofdstuk 1 zocht Andreas Petrus op toen hij Jezus voor het eerst had ontmoet, en vertelde hem:

> Dit is de Messias Die we gevonden hebben. We hebben de Messias gevonden.
>
> JOHANNES 1:42

Dus Petrus kende die informatie via iemand anders. Maar later, veel later, nadat hij tijd met Jezus had doorgebracht, zei hij:

Jij bent de Christus, de Zoon van de levende God.

Jezus zei:

Dat heb je niet van een mens geleerd, dat heeft Mijn Vader je laten zien.

Het is één ding om de betekenis van een zin te begrijpen en te zeggen: ‘Ik snap het. Ik begrijp wat je daarmee bedoelt.’ Het is iets anders als het je door de Geest wordt geopenbaard. En Paulus bidt dat de dingen die hij schrijft niet alleen maar woorden zullen zijn die tot een systeem kunnen worden geordend in theologische boeken.

Waarin mensen vervolgens onderwezen kunnen worden, zodat ze orthodox kunnen zijn en de juiste opvattingen kunnen hebben. Hij wil dat dit boek wordt gelezen met de hulp van Gods Geest, Die je geeft:

> opdat de God van onze Heere Jezus Christus, de Vader van de heerlijkheid, u de Geest van wijsheid en van openbaring geeft in het kennen van Hem, namelijk verlichte ogen van uw verstand, om te weten wat de hoop van Zijn roeping is, en wat de rijkdom is van de heerlijkheid van Zijn erfenis in de heiligen, en wat de allesovertreffende grootheid van Zijn kracht is aan ons die geloven, overeenkomstig de werking van de sterkte van Zijn macht, die Hij gewerkt heeft in Christus, toen Hij Hem uit de doden opwekte en aan Zijn rechterhand zette in de hemelse gewesten,
>
> EFEZE 1:17-20

22

Een geopend verstand om de Schrift te begrijpen

Er staat in Lukas hoofdstuk 24, vers 45, dat Jezus het verstand van Zijn discipelen opende zodat ze de Schriften konden begrijpen.

> Toen opende Hij hun verstand zodat zij de Schriften begrepen.
>
> LUKAS 24:45

Mensen bestudeerden die hun hele leven. Er waren rabbijnen die je konden vertellen wat de Schriften volgens hen betekenden. De woorden van de Schrift waren niet zo onduidelijk. Waarom moest Hij hun verstand openen zodat ze die konden begrijpen?

Omdat de Schriften geestelijk zijn. En de rabbijnen en de Farizeeën en de schriftgeleerden hadden die hun hele leven bestudeerd, maar ze zagen daarin nooit wat de discipelen erin gingen zien.

Je kunt zien wat de discipelen in de Schriften gingen zien aan de manier waarop ze die in hun brieven aanhaalden. Aan hoe ze het Oude Testament aanhaalden en toepasten, beslist heel anders dan de Farizeeën dat hadden gedaan, of de rabbijnen. Ze zagen daar iets heel anders. Ze zagen daar een geopenbaard geheimenis. Alle woorden stonden er al, maar pas toen hun verstand werd verlicht, konden ze begrijpen en bevatten wat daar werd gezegd.

En dus bidt Paulus:

dat jullie inzicht krijgen, zodat jullie weten welke hoop Zijn roeping geeft en hoe rijk en schitterend Zijn erfenis onder de gelovigen is.

Dit zijn dingen die misschien uitgelegd zouden kunnen worden. Paulus zou kunnen gaan zitten en zeggen: ‘Laat me je precies uitleggen wat de hoop van Zijn roeping is, en wat precies de rijkdommen van de heerlijkheid van Zijn erfenis zijn.’ Hij zou daar een Bijbelstudie over kunnen geven. Dat zou ik kunnen doen. Ik zou daar een Bijbelstudie over kunnen geven. Maar kennelijk vond Paulus dat er meer nodig was dan dat. Er moest op bovennatuurlijke wijze licht binnenstromen. Er moest verlichting komen. Er moest een openbaring van God komen in de innerlijke mens.

En het enige wat hij kon doen, was bidden dat dat zou gebeuren. Hij bad dat zijn lezers dat zouden ontvangen, omdat hij dat zelf niet kon overbrengen. Hij kon de woorden en de zinnen en de uitleg geven, maar hij kon niet overbrengen wat hij hun wilde laten ontvangen. Dat kan geen enkele leraar. Ik kan je deze geheimenissen niet overbrengen. Ik kan erover praten. Ik kan zeggen wat de Bijbel erover zegt, maar Paulus wilde dat je ze je op een diepere manier eigen zou maken, in je hart, diep vanbinnen, dat het licht gewoon zou aangaan.

Ik weet zeker dat je dat verschijnsel precies kent. Misschien zelfs bij niet-godsdienstige onderwerpen, waarschijnlijk op school, bij algebra of meetkunde of zoiets. Je zit in de klas en het zegt je helemaal niets. De leraar zet al die dingen op het bord en probeert het allemaal uit te leggen, en voor jou zijn het alleen maar onbegrijpelijke krabbels. En

plotseling, op een bepaald moment, snap je het gewoon. Het is alsof er een licht aangaat, en ineens heb je het je eigen gemaakt. Je kunt het uitrekenen. Je kunt de opgaven maken.

Dat is natuurlijk niet geestelijk. Je verstand gaat gewoon een drempel over, waardoor plotseling duidelijk wordt wat eerst ondoorgrondelijk was. En bij geestelijke dingen doet zich iets soortgelijks voor. Je kunt er van alles over horen: godsdienstige woorden, theologische begrippen en al dat soort dingen. En je kunt de betekenissen ervan uit je hoofd leren. En als je catechese krijgt aan de hand van een catechismus, kun je de juiste antwoorden op de vragen herhalen en de juiste leerstellingen weergeven, en je gelooft ze ook echt. Maar het is anders wanneer plotseling de ogen van je verstand opengaan en je het begrijpt op een ander niveau, dat niemand je kan uitleggen. Alleen God kan het voor je ontsluiten.

23

Gods aanwezigheid en Zijn Woord ervaren

Die twee manieren van kennen zijn mij zo duidelijk, omdat ik zoveel jaren van mijn leven de christelijke leer kon herhalen, als kind en als jongere. Zelfs in mijn vroege tienerjaren hield ik al preken in de baptistengemeente. Ik bestudeerde de leer en theologische boeken, ik wilde het weten, en ik leerde hoe ik het moest zeggen en uitleggen. Ik kende de antwoorden op de vragen en beschikte over de informatie. Dat had ik allemaal. En pas toen ik zestien was, toen ik in de Geest gedoopt werd, was het plotseling alsof er een licht aanging, zoals je me al eerder hebt horen vertellen toen ik mijn getuigenis gaf. Plotseling kende ik al die dingen waarover ik van alles wist, en ze maakten nu deel uit van het hele fundament van mijn bewuste leven.

Vóór die tijd wist ik als leerstelling dat God overal is, en dus dat Hij hier is, en dat Hij mijn gebeden kan horen. Maar toen het licht aanging, en dat is de enige manier waarop ik het kan verwoorden, wist ik plotseling dat God er was. Ik leefde ieder moment met het besef dat God er was. Dat Hij mijn gebeden kon horen, stond vast. Het was voor mij niet alleen een punt uit de theologische leer. Ik wist dat Hij luisterde wanneer ik sprak. Ik kende Zijn aanwezigheid.

En zo ging het met veel dingen. Ik zal niet zeggen dat op dat moment plotseling elke leerstelling van de Bijbel voor mij werd verlicht, want zelfs nu zijn er gedeelten van de Bijbel die ik niet begrijp. Maar ik zal wel zeggen, en ik hoop dat jij hetzelfde kunt zeggen, dat ik in de loop van de jaren veel dingen heb gelezen die ik al heel vaak eerder had gelezen. Ik wist wel zo ongeveer wat daar op de bladzijde stond. Ik wist wel zo ongeveer wat er gezegd werd, maar het sprong er nooit echt uit en had nooit veel uitwerking. Dan is het op een bepaald moment alsof God gewoon een openbaring over dat onderwerp geeft, en dan is het een levende, stralende tekst. Plotseling was die tekst:

> Want het Woord van God is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard, en het dringt door tot op de scheiding van ziel en geest, van gewrichten en merg, en het oordeelt de overleggingen en gedachten van het hart.
>
> HEBREEËN 4:12

Dat is het werk van de Heilige Geest, Die de Schriften opent.

Toen de mannen op de weg naar Emmaüs met Jezus liepen, staat er dat Hij hun een soort Bijbelstudie gaf over alle dingen in het Oude Testament die over Jezus geschreven waren, over Zijn dood en opstanding. Toen Hij daarna weg was en ze beseften dat het Jezus was geweest, zeiden ze:

> En zij zeiden tegen elkaar: Was ons hart niet brandend in ons, toen Hij onderweg tot ons sprak en voor ons de Schriften opende?
>
> LUKAS 24:32

Ze denken terug aan het Bijbelonderricht dat Jezus hun gaf: Hij opende de Schriften en hun hart brandde door de openbaring. Natuurlijk, nu was het duidelijk. Dat was Jezus. Daarom gebeurde het op die manier.

En zo moet ook de christen naar mijn mening nooit tevreden zijn met alleen maar boekenkennis. Nu is boekenkennis beter dan niets. Het is beter de waarheid te kennen dan iets te denken wat onwaar is. Het is beter de ware leer te hebben dan misleid te worden door een valse leer. Maar er is een niveau van kennis dat je alleen van God kunt ontvangen, dat God geeft. En Paulus kan er alleen maar om bidden dat zijn lezers die kennis ontvangen. Hij kan die niet met woorden overbrengen. Hij kan alleen maar bidden dat God die zal geven:

> opdat de God van onze Heere Jezus Christus, de Vader van de heerlijkheid, u de Geest van wijsheid en van openbaring geeft in het kennen van Hem, namelijk verlichte ogen van uw verstand, om te weten wat de hoop van Zijn roeping is, en wat de rijkdom is van de heerlijkheid van Zijn erfenis in de heiligen,
>
> EFEZE 1:17-18

> en wat de allesovertreffende grootheid van Zijn kracht is aan ons die geloven, overeenkomstig de werking van de sterkte van Zijn macht, die Hij gewerkt heeft in Christus, toen Hij Hem uit de doden opwekte en aan Zijn rechterhand zette in de hemelse gewesten,
>
> EFEZE 1:19-20

24

De hoop om op Christus te lijken

Nu, over de hoop van Zijn roeping weten we wel iets. Ik kan je er vanuit de leer over vertellen. Ik kan me herinneren dat dit jaren geleden op een soort openbarende manier tot me doordrong. Maar het was niet alsof er nieuwe woorden uit de Schrift of buitenbijbelse termen in mijn gedachten opkwamen. Het was eerder zo dat woorden uit de Schrift die ik al mijn hele leven kende plotseling een levende betekenis kregen, die mijn hart gewoon in vervoering bracht.

Maar de hoop van Zijn roeping heeft te maken met de hoop op heerlijkheid. Hij zegt in Kolossenzen dat het geheimenis dit is:

Christus in jullie, de hoop op heerlijkheid.

Dat staat in Kolossenzen 1:27.

> Aan hen heeft God willen bekendmaken wat de rijkdom is van de heerlijkheid van dit geheimenis onder de heidenen: Christus onder u, de hoop op de heerlijkheid.
>
> KOLOSSENZEN 1:27

Paulus verwees in Titus 2:13 ook naar:

> terwijl wij verwachten de zalige hoop en verschijning van de heerlijkheid van de grote God en onze Zaligmaker, Jezus Christus.
>
> TITUS 2:13

En er zijn andere plaatsen waar de heerlijkheid van God, of de heerlijkheid van Christus, als onze hoop wordt aangeduid.

En ik heb je bij andere gelegenheden verteld, ik zal er nu niet op ingaan, dat de hoop van de christen is om verheerlijkt te worden zoals Christus, om aan Hem gelijk gemaakt te worden. En ik kan je daar niet zo enthousiast over maken als ik zelf ben, want geen mens kon mij er ook enthousiast over maken. Het is gewoon iets wat God op

een gegeven moment voor mij heeft ontsloten. Het werd een meeslepend visioen dat mijn hele kijk op het leven en op de christelijke wandel veranderde. En Paulus hoopt dat je door openbaring zult weten:

> opdat de God van onze Heere Jezus Christus, de Vader van de heerlijkheid, u de Geest van wijsheid en van openbaring geeft in het kennen van Hem, namelijk verlichte ogen van uw verstand, om te weten wat de hoop van Zijn roeping is, en wat de rijkdom is van de heerlijkheid van Zijn erfenis in de heiligen, en wat de allesovertreffende grootheid van Zijn kracht is aan ons die geloven, overeenkomstig de werking van de sterkte van Zijn macht, die Hij gewerkt heeft in Christus, toen Hij Hem uit de doden opwekte en aan Zijn rechterhand zette in de hemelse gewesten,
>
> EFEZE 1:17-20

Dus niet doordat het alleen maar wordt uitgelegd, zoals een leraar dat zou kunnen doen. En:

hoe rijk en schitterend Zijn erfenis onder de gelovigen is.

25

De gemeente als Gods erfenis

Zijn erfenis in de heiligen is een interessante uitspraak, want eerder heeft hij gesproken over hoe wij een erfenis hebben verkregen. En in vers 14 spreekt hij over onze erfenis. Maar nu spreekt hij over Gods erfenis. God heeft ook een erfenis. God zal hier Zelf ook iets uit erven, en de gemeente is Zijn erfenis.

In het Oude Testament lezen we in 2 Samuel 21:3 dat Israël Gods erfenis of Gods erfdeel is. Zowel 2 Samuel 21:3 als 2 Samuel 20:19 spreekt over Israël als Gods erfenis. Maar in Psalm 2:8 staat dat de Vader tegen Christus heeft gezegd:

> Eis van Mij en Ik zal U de heidenvolken als Uw eigendom geven, de einden der aarde als Uw bezit.
>
> PSALMEN 2:8

Dit is een belofte die God aan Christus heeft gedaan: als Christus erom zou vragen, zou God Hem de heidenen als Zijn erfenis geven.

[Vertalersnoot: De Engelse Bijbelvertaling gebruikt in Psalm 2:8 het woord ‘inheritance’ (‘erfenis’), waar de aangehaalde HSV ‘eigendom’ heeft. Dat verklaart de woordelijke verbinding die de spreker met de erfenis legt.]

Israël was Gods erfenis, maar de erfenis van Christus bestaat uit de heidenen en ook uit de Joden die tot Hem komen. Met andere woorden, de gemeente. Heidenen die christen worden, zijn Zijn erfenis. Dat was Psalm 2:8. Dat staat er. Wat is dus de heerlijkheid van Zijn erfenis? Het is de heerlijkheid van de gemeente. Gods erfenis in de heiligen: dat wil zeggen, de heiligen zijn Zijn erfenis.

Deze openbaring is bij de meeste mensen nooit doorgedrongen. En zodra iemand die ontvangt, bezielt die je met hartstocht voor de gemeente. En met de gemeente bedoel ik niet per se de plaatselijke gemeente of de kerk als instituut, maar gewoon het lichaam van Christus. Je gaat eenvoudigweg van het lichaam van Christus houden zoals God dat doet, zodra Hij je ogen opent om te begrijpen hoe rijk de heerlijkheid is van deze erfenis die Hij in de gemeente heeft.

26

Gods opstandingskracht werkt in gelovigen

God zal dus iets erven in de gemeente. En van Zijn kant komt er een grote kracht vrij die op de gemeente gericht is, op ons die geloven. En hij wil dat wij door geestelijke openbaring weten hoe allesovertreffend groot Zijn kracht is. Waarschijnlijk omdat

we, als we de kracht van God onderschatten, eenvoudigweg op een laag niveau van geloof en op een laag niveau van ervaring zullen leven. Maar als God ons openbaart hoe allesovertreffend groot Zijn kracht jegens ons is, dan zullen natuurlijk ook onze verwachtingen en ons geloof toenemen. En dat zal de hele dimensie van ons christelijke leven veranderen.

Er staat:

Door de werking van Zijn enorme kracht, die Hij in Christus liet zien toen Hij Hem uit de dood opwekte en Hem in de hemel aan Zijn rechterhand liet zitten.

Dus de kracht die jegens ons werkzaam is, zegt hij in vers 19, is dezelfde kracht die Hij in Christus heeft gewerkt, toen Hij Hem uit de doden opwekte en Hem verhief tot Zijn rechterhand.

Het is niet alleen maar zo dat Gods kracht in het algemeen allerlei dingen doet. Het ene wat Hij deed was Jezus uit de doden opwekken en Hem verheffen. Zijn werk in ons leven zou dan weer een afzonderlijke werking van Zijn kracht zijn. Hij zegt juist dat dezelfde kracht van opstanding en verhoging die Hij in Christus heeft gewerkt, dezelfde kracht is die Hij jegens ons werkt. Dat wil zeggen, om ons opstandingsleven te laten ontvangen en ons in Christus een plaats te geven in de hemelse gewesten, heeft God ons door dezelfde kracht verhoogd en opgewekt. En Hij is van plan nog meer te doen, want natuurlijk zal er later een lichamelijke opstanding zijn.

Maar we zijn al met Christus opgewekt en hebben iets ervaren van deze allesovertreffende grootheid van Zijn kracht. Die werd eerst zichtbaar toen Hij Christus uit de doden opwekte en Hem een plaats gaf in de hemelse gewesten. En vervolgens jegens ons, doordat Hij in ons eigen leven iets dergelijks doet.

27

Christus verheven boven alle machten

Nadat hij in vers 20 heeft gezegd dat Hij Christus aan Zijn rechterhand in de hemelse gewesten heeft gezet, wil hij verder uiteenzetten hoe hoog dat is. Hij wil precies vertellen wat voor verheven positie Christus heeft ontvangen. Hij zegt in vers 21 dat

die hemelse gewesten, waar Christus aan de rechterhand van God is, zich bevinden:

> die Hij gewerkt heeft in Christus, toen Hij Hem uit de doden opwekte en aan Zijn rechterhand zette in de hemelse gewesten, ver boven alle overheid en macht en kracht en heerschappij en elke naam die genoemd wordt, niet alleen in deze wereld, maar ook in de komende. En Hij heeft alle dingen aan Zijn voeten onderworpen en heeft Hem als hoofd over alle dingen gegeven aan de gemeente, die Zijn lichaam is en de vervulling van Hem Die alles in allen vervult.
>
> EFEZE 1:20-23

Dat is iets interessants wat hij zegt. Allereerst staat Christus ver boven alle overheid en macht en kracht en heerschappij. Zoals ik in onze inleiding al zei, kunnen overheid en macht demonische of engelenmachten betekenen, maar het kan ook gewoon om aardse machten gaan. Elk van die mogelijkheden zou natuurlijk waar zijn. Christus staat boven alle machten.

Er is een passage in 1 Petrus waarin dezelfde gedachte wordt verwoord. Denk aan al die overeenkomsten tussen 1 Petrus en Efeze. In 1 Petrus 3:22 staat over Christus na Zijn opstanding:

> Die aan de rechterhand van God is, opgevaren naar de hemel, terwijl de engelen, machten en krachten Hem onderworpen zijn.
>
> 1 PETRUS 3:22

Dat is in 1 Petrus dezelfde gedachte die we op dit punt in Efeze tegenkomen: Christus is tot Heerser over alle heersers gemaakt. In Filippenzen 2 zegt hij:

> Hem is een Naam boven alle namen gegeven, opdat bij de Naam van Jezus elke knie zich zal buigen en elke tong zal belijden dat Jezus Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.
>
> FILIPPENZEN 2:9-11

De positie van Christus is hoger dan die van alle andere gezagsdragers. Dat betekent dat, als wij in Christus in de hemelse gewesten gezeten zijn, onze positie ook boven die gezagsdragers is.

Dat betekent niet dat we ons tegenover de heersers op onze hogere rang kunnen beroepen, alsof we hun gezag kunnen negeren. We weten dat de Bijbel zegt dat God de heersers heeft aangesteld en dat hun gezag serieus genomen moet worden. Voor zover ze misdadigers straffen, kunnen we er maar beter voor zorgen dat we geen misdadigers worden en door hen gestraft worden. Maar als ze goede mensen straffen, moeten we ook niet bang voor hen zijn. We moeten gewoon het goede blijven doen en God gehoorzamen boven mensen.

Het punt is dat we onszelf niet hoeven te zien als mensen die onder hen staan. Als we rechtvaardig voor God staan en door heersers en gezagsdragers vervolgd worden, staan we in zekere zin boven hen. We kunnen onderworpen zijn aan hun lichamelijke straffen, maar wij zullen de wereld oordelen, met inbegrip van hen. Paulus zei in 1 Korinthe 6:

> Weet u niet dat de heiligen de wereld zullen oordelen? En als door u de wereld geoordeeld wordt, zou u dan ongeschikt zijn voor de meest onbeduidende rechtszaken?
>
> 1 KORINTHE 6:2

We krijgen een positie die hoger is dan die van hen, uitsluitend omdat we in Christus zijn en Hij zo'n positie bekleedt.

Het is zo belachelijk dat volken en heidenen afgoden en demonen enzovoort zouden aanbidden, terwijl die dingen zo laag staan en zo minderwaardig zijn vergeleken met de heerlijkheid van Christus. Hij staat boven alle heersers en heerschappijen en overheden en machten en alle namen die genoemd worden. Terwijl hij verder vertelt wat God voor Jezus heeft gedaan door Hem zo te verhogen, staat er in vers 22:

Hij heeft alles onder Zijn gezag geplaatst en Hem als Hoofd over alles aan de gemeente gegeven.

28

Christus heeft gezag over alle dingen

God heeft alle dingen onder de voeten van Christus gelegd. Dat wil niet zeggen dat Christus noodzakelijkerwijs alles volledig onder controle heeft, maar alle dingen staan wel degelijk onder Zijn gezag. Er is een verschil tussen gezag en controle, want je kunt tegen een gezagsdrager ingaan. Hij heeft je misschien niet onder controle en neemt je beslissingen niet voor je, maar omdat hij gezag heeft, ben je nog steeds aan hem onderworpen.

Dat wil zeggen: als de mensen die de wetten voor de staat Oregon maken, zeggen dat de maximumsnelheid op de snelweg 65 mijl per uur wordt, hebben ze mij daarmee niet noodzakelijkerwijs onder controle. Ze kunnen namelijk niet voorkomen dat ik 70 mijl per uur rijd. Maar ik ben desondanks aan hen onderworpen, want als ze me betrappen terwijl ik 70 mijl per uur rijd, kunnen ze me straffen, en ik ben aan die straf onderworpen. Ze hebben gezag, en dat betekent dat ze het recht hebben om gehoorzaamd te worden. Als ze niet gehoorzaamd worden, hebben ze het recht om te straffen.

Zeggen dat alle dingen aan de voeten van Christus liggen, betekent niet dat alles wat er gebeurt precies gebeurt zoals Hij het wil, of dat alles rechtstreeks en precies door Hem wordt bestuurd. Dat dit niet het geval is, blijkt uit een andere passage. Volgens mij staat die in Hebreeën hoofdstuk 2, vers 6 en verder. Daar staat:

> maar iemand heeft ergens getuigd: Wat is de mens, dat U aan hem denkt, of de mensenzoon, dat U naar hem omziet?
>
> HEBREEËN 2:6

Dit is Psalm 8.

Nu zien we Jezus, Die met heerlijkheid en eer gekroond is, maar we zien nog niet dat alles onder de voeten van de mens is gelegd, zelfs niet onder de voeten van de christelijke mens. Want nog niet alle dingen staan onder de heerschappij van de gerechtigheid. Alle dingen zijn onderworpen aan de oordelen van God, maar niet alle

dingen worden door God bestuurd als marionetten aan touwtjes. Alle dingen zijn onder de voeten van Christus gelegd. Dat betekent dat ze óf aan Zijn voeten zullen buigen, óf dat Hij ze onder Zijn voeten zal vertrappen. Hoe dan ook, ze liggen aan Zijn voeten en Hij staat boven hen.

29

Alle terreinen van het leven onder Christus

In Efeze 1:22 staat:

> En Hij heeft alle dingen aan Zijn voeten onderworpen en heeft Hem als hoofd over alle dingen gegeven aan de gemeente,
>
> EFEZE 1:22

Hier wordt de gemeente specifiek genoemd als een onderwerp dat het hoofdonderwerp van de brief zal worden: dat Christus voor de gemeente tot Hoofd over alle dingen is gemaakt. Dat betekent dat de gemeente in alle dingen aan Christus onderworpen is. Hij is voor de gemeente Hoofd over alle dingen.

Verderop, in hoofdstuk 5, zegt hij dat de gemeente in alle dingen aan Christus onderworpen is. In Efeze 5:23 en 24 staat:

> want de man is hoofd van de vrouw, zoals ook Christus Hoofd van de gemeente is; en Hij is de Behouder van het lichaam. Daarom, zoals de gemeente aan Christus onderdanig is, zo behoren ook de vrouwen in alles hun eigen mannen onderdanig te zijn.
>
> EFEZE 5:23-24

Of: ‘in alles’.

De gemeente is in alle dingen aan Christus onderworpen. En daarom moet de vrouw, die in het huwelijk het beeld van de gemeente is, in alle dingen aan haar man onderworpen zijn. Maar alle terreinen van het leven vallen onder de heerschappij van Christus. Dat begrijpen we. Voor mensen zoals wij is dat een gegeven. Je hebt de Bijbel genoeg bestudeerd en je bevindt je in een bepaalde kring, dus dat klinkt je niet verrassend in de oren. Maar het is verbazingwekkend hoeveel mensen er in gemeenten zijn die denken dat ze een paar terreinen van hun leven moeten aanpassen om christen te zijn. Ze kunnen nog steeds hun eigen loopbaan nastreven, hun eigen doelen, hun eigen ambities, hun eigen vermaak, hun eigen bezittingen, hun eigen plannen voor het leven. Ze hoeven alleen maar een beetje te veranderen ten opzichte van toen ze zondaars waren. Ze kunnen eigenlijk niet meer zoveel drinken als vroeger. Ze kunnen eigenlijk niet meer vloeken, schelden en God lasteren zoals vroeger. En ze zullen hun seksleven onder controle moeten houden, en waarschijnlijk ook nog wat andere terreinen waarvan ze beseffen dat Jezus wil dat ze die veranderen.

Het zou niet eens bij hen opkomen om alle dingen in hun leven aan Hem te onderwerpen. Toch is Christus voor de gemeente het Hoofd over alle dingen. Daar vallen alle geldtransacties onder, alle relaties die worden aangegaan, alle tijd die aan het een of ander wordt besteed. Alle keuzes die we in ons dagelijks leven maken, zijn aan Christus onderworpen. We moeten ons leven leiden in bewuste afhankelijkheid van Hem en gehoorzaamheid aan Hem. Hij is het Hoofd over alle dingen, niet alleen over een algemeen streven naar morele verbetering, en zeker niet alleen wat onze geloofsovertuigingen betreft. Hij bepaalt niet alleen wat we gaan geloven, maar Hij is voor de gemeente het Hoofd over elk terrein van het leven. Er is geen terrein dat niet onder Zijn gezag valt.

Hij zei in Mattheüs 28, vers 18, geloof ik:

> En Jezus kwam naar hen toe, sprak met hen en zei: Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde.
>
> MATTHEÜS 28:18

Al het gezag in hemel en op aarde betekent dat alle terreinen van gezag in Zijn handen zijn gelegd. Hij heeft het over alles te zeggen.

30

De gemeente als lichaam waarin Zijn Geest woont

De gemeente, zo staat er in vers 23, is:

> die Zijn lichaam is en de vervulling van Hem Die alles in allen vervult.
>
> EFEZE 1:23

De gemeente is Zijn lichaam, en zij is Zijn volheid.

[Vertalersnoot: Waar de aangehaalde HSV in Efeze 1:23 ‘vervulling’ heeft, gebruikt de Engelse Bijbelvertaling ‘fullness’ (‘volheid’). De spreker verbindt dat woord hier met het beeld van hoofd en lichaam.] Een hoofd zonder lichaam is geen compleet persoon. Toen Jezus op aarde was, was Hij het volledige lichaam van Christus en waren er geen andere leden dan Hij. Maar sinds Zijn hemelvaart heeft het lichaam van Christus een andere vorm aangenomen. Die houdt in dat Hij, Jezus, het Hoofd is en wij de leden zijn, het vlees en de beenderen, zoals hij het in Efeze hoofdstuk 5 zegt. In Efeze 5, vers 30, zegt hij:

> Want wij zijn leden van Zijn lichaam, van Zijn vlees en van Zijn gebeente.
>
> EFEZE 5:30

Hoe moeten we het lichaam van Christus begrijpen? Wat vormt het lichaam van Christus? Wie hoort bij de gemeente? Wie hoort bij het lichaam van Christus? We beschouwen iemand als gemeentelid omdat die persoon regelmatig op zondag naar een samenkomst van de gemeente komt. Of iemand sluit zich misschien zelfs aan en laat zijn naam toevoegen aan de ledenlijst van een gemeenteorganisatie. We zeggen: ‘Die persoon is lid van de gemeente.’ Maar we voelen instinctief aan dat er meer mensen bij het lichaam van Christus horen dan alleen degenen die lid zijn van een

plaatselijke gemeente. Je zult mensen ontmoeten die tussen twee gemeenten in zitten of helemaal niet naar een gemeente gaan, en die duidelijk deel uitmaken van de gemeente.

Je zegt: 'Wat bepaalt dan of iemand deel uitmaakt van de gemeente? Wie maakt deel uit van de gemeente?' Een Bijbels antwoord zou zeker zijn dat iedereen die lid is van het lichaam van Christus, de gemeente vormt. Maar wat bepaalt dan of iemand bij het lichaam hoort? Wat suggereert de beeldspraak? Wanneer je het lichaam van een persoon ziet, wat maakt het dan tot het lichaam van die persoon? Die persoon woont erin. De persoonlijkheid van die persoon, de geest van die persoon, woont in dat huis dat een lichaam wordt genoemd. Het lichaam van Christus is de woning of het huis waar Gods Geest woont, of de Geest van Christus woont.

Toen Jezus op aarde rondwandelde, woonde de Geest van God, de Geest van Christus, in die Mens, Jezus van Nazareth, en in niemand anders. Daarom was Hij in Zijn eentje Zelf het lichaam van Christus. Maar die Geest die in Hem was, wordt nu gedeeld. Toen Hij naar de hemel ging om Zijn Geest over al Zijn volgelingen uit te delen, werden ook zij deel van de woning van God door de Geest. Ook zij zijn nu de belichaming van Gods Geest, en daarom maken wij deel uit van dat lichaam.

Gezamenlijk zijn allen die de Geest van Christus hebben het lichaam van Christus, maken ze daar deel van uit. Niet als individu — ik ben niet het lichaam van Christus. Maar alle leden bij elkaar, gezamenlijk genomen, over de hele wereld, in de hemel en op aarde, want het grootste deel van het lichaam is nu in de hemel, in elk geval een groot gedeelte ervan. Wij maken allemaal deel uit van dat lichaam van Christus, allen die de Geest bezitten.

31

Het lichaam gehoorzaamt Christus als Hoofd

Er zijn eigenlijk twee dingen die een lichaam doet, waaraan je kunt herkennen dat een lichaam bij iemand hoort. Het ene is dat het onderworpen is aan zijn hoofd. Jouw lichaam is onderworpen aan jouw hoofd, maar mijn lichaam is niet onderworpen aan jouw hoofd. Alleen al door het te willen kan jouw hoofd ervoor zorgen dat jouw hand

een pen oppakt en aantekeningen begint te maken. Maar door het te willen kun jij met jouw hoofd mij geen pen laten oppakken en aantekeningen laten maken. Mijn lichaam luistert niet eens naar jouw hoofd. Mijn oren luisteren misschien naar jouw hoofd als je tegen me praat, maar jij hebt een rechtstreekse verbinding met jouw zenuwstelsel. Jouw hoofd wil iets, en jouw lichaam doet het. Jouw lichaam is onderworpen aan jouw hoofd en gehoorzaamt jouw hoofd. En jouw lichaam bevat jouw geest.

Ik denk dat we er goed aan doen het lichaam van Christus op een heel eenvoudige en Bijbelse manier te omschrijven als bestaande uit allen die het Hoofd gehoorzamen en Zijn Geest bezitten. Er zijn valse leraren naar wie Paulus verwijst, die niet aan het Hoofd vasthouden en niet aan het Hoofd onderworpen zijn. Zij zijn blijkbaar niet het lichaam van Christus. Het lichaam van Christus is dus als het ware datgene waarin de Geest van Christus woont en waardoor Hij werkt. Leden van Zijn lichaam zijn degenen die de Geest van Christus hebben, die onderworpen en gehoorzaam zijn aan het Hoofd en die doen wat Jezus wil dat ze doen.

Dat betekent niet dat je geen lid van het lichaam van Christus bent als je weleens ongehoorzaam bent geweest. Zelfs jouw lichaam reageert niet altijd volmaakt op de wensen van jouw hoofd. Soms doen je handen niet precies wat je hoofd wil dat ze doen. Ze schatten iets verkeerd in, of voeren door gebreken, zwakte of een gebrek aan vaardigheid niet uit wat het hoofd wil dat ze doen. Maar het blijft een feit dat de leden van het lichaam graag de wil van het hoofd willen doen, want dat is wat een lichaam is. Dat is wat een lichaam doet.

32

De gemeente als volheid van Christus

Het is belangrijk om op te merken dat hij in vers 23 zegt dat de gemeente Zijn lichaam is:

> die Hij gewerkt heeft in Christus, toen Hij Hem uit de doden opwekte en aan Zijn rechterhand zette in de hemelse gewesten, ver boven alle overheid en macht en kracht en heerschappij en elke naam die genoemd wordt, niet alleen in deze wereld, maar ook in de komende. En Hij heeft alle dingen aan Zijn voeten onderworpen en heeft Hem als hoofd over alle dingen gegeven aan de gemeente, die Zijn lichaam is en de vervulling van Hem Die alles in allen vervult.
>
> EFEZE 1:20-23

We weten Wie alles in allen vervult. Dat is Christus. In Efeze hoofdstuk 4, vers 9 en 10 staat:

> Wat betekent dit ‘toen Hij opvoer’ anders dan dat Hij ook eerst neergedaald is in de diepten, namelijk de aarde? Degene Die neergedaald is, is ook Degene Die opgevaren is ver boven alle hemelen om alle dingen te vervullen.
>
> EFEZE 4:9-10

Dit verwijst naar Christus. Hij Die neerdaalde, is opgevaren — dat is Christus — opdat Hij alle dingen zou vervullen. Hij is Degene Die alles in allen vervult. En de gemeente is Zijn lichaam. Zij is de volheid van Hem Die alles in allen vervult. Zij is de volheid van Christus. Dus de gemeente, degenen die gezamenlijk in Christus zijn, is de uitbreiding van Hem.

Jezus zei het zo tegen Zijn discipelen in Johannes 15:

> Ik ben de Wijnstok, u de ranken; wie in Mij blijft, en Ik in hem, die draagt veel vrucht, want zonder Mij kunt u niets doen.
>
> JOHANNES 15:5

Wat zijn ranken? Zijn ze iets wat aan de wijnstok wordt toegevoegd? Als je een wijnstok ziet, bestaat die voornamelijk uit ranken. Een wijnstok is niet alleen de stam, waarbij de rank iets anders is. De wijnstok is de hele plant, met inbegrip van de ranken. De ranken zijn gewoon een deel van de wijnstok. Zij zijn de uitbreiding van het leven van de wijnstok, dat zich uitstrekt om vrucht te dragen. De wijnstok draagt zijn vrucht aan zijn ranken.

Maar als Hij zegt:

Ik ben de wijnstok en jullie zijn de takken, betekent dat dat je een deel van Mij bent. Je bent een deel van hetzelfde organisme. En het leven dat in de ranken is, is het leven van de wijnstok en niet iets anders. Maar ze hebben dat leven alleen omdat ze in de wijnstok zijn. En daarom zegt Jezus:

> Elke rank die in Mij geen vrucht draagt, neemt Hij weg; en elke rank die vrucht draagt, reinigt Hij, opdat zij meer vrucht draagt.
>
> JOHANNES 15:2

En dus is de gemeente, die bestaat uit ons als leden en ontelbaar veel anderen, de aanwezigheid van Christus in lichamelijke vorm, Zijn vlees en Zijn beenderen. Zijn volheid, de voltooiing van Zijn lichaam. Hij is overal aanwezig in de persoon van Zijn mensen, die Zijn lichaam zijn. Hij is nu dus gezamenlijk in hen belichaamd, terwijl Hij in één enkel individu belichaamd was toen Hij op aarde was. Dat is de verandering die heeft plaatsgevonden.

Daarom zei Jezus tegen Zijn discipelen:

> Maar Ik zeg u de waarheid: Het is nuttig voor u dat Ik wegga, want als Ik niet wegga, zal de Trooster niet naar u toe komen; maar als Ik heenga, zal Ik Hem naar u toe zenden.
>
> JOHANNES 16:7

Doordat de Geest tot ons gekomen is, hebben wij deel gekregen aan Christus, aan Zijn identiteit en aan Zijn werk, en zijn we een deel van Hem geworden. Paulus gaat in de volgende hoofdstukken op veel van de andere gevolgen hiervan in. Dit is een nogal snelle behandeling, dat weet ik. De volgende keer gaan we er verder op in.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Efeze 1:6
- Efeze 1:7-14
- Handelingen 10:14
- Handelingen 10:15
- Romeinen 15:7
- Psalm 27:10
- 1 Petrus 1:18
- 1 Petrus 1:19
- 1 Petrus 1:2
- 1 Korinthe 6:19-20
- Efeze 1:3
- 2 Korinthe 12:9
- 2 Korinthe 9:8
- Kolossenzen 1:16
- Kolossenzen 1:20
- 2 Korinthe 5:19
- 2 Korinthe 5:14

- Romeinen 5
- Romeinen 8:22
- Mattheüs 23:37
- Romeinen 14:17
- 1 Petrus 1:3-4
- Efeze 1:5
- Romeinen 8:15
- Romeinen 8:28
- Lukas 7:30
- Efeze 1:12-13
- Efeze 2:8
- Romeinen 5:2
- Johannes 3:5-7
- Lukas 24:49
- Romeinen 8:23
- Efeze 1:15
- Efeze 1:15-16
- Efeze 1:17
- Efeze 1:18-19
- Efeze 1:20-23
- 1 Korinthe 2:1-2
- 1 Korinthe 3:1
- 1 Korinthe 2:6
- 1 Korinthe 2:7-10
- 1 Korinthe 2:14
- Efeze 1:8
- Mattheüs 16:16
- Mattheüs 16:17
- Johannes 1:42
- Efeze 1:17-20
- Lukas 24:45
- Hebreeën 4:12
- Lukas 24:32
- Efeze 1:17-18

- Efeze 1:19-20
- Kolossenzen 1:27
- Titus 2:13
- Psalmen 2:8
- 1 Petrus 3:22
- Filippenzen 2:9-11
- 1 Korinthe 6:2
- Hebreeën 2:6
- Efeze 1:22
- Efeze 5:23-24
- Mattheüs 28:18
- Efeze 1:23
- Efeze 5:30
- Efeze 4:9-10
- Johannes 15:5
- Johannes 15:2
- Johannes 16:7

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.